

LỜI TỎ TÌNH

THÁNG 09-2024

**HƯỚNG TÓI
MỘT HỘI THÁNH HIỆP HÀNH
“Thúc đẩy sự tham gia
vào đời sống Giáo Hội”
(Trích Thư Chung HĐGM VN -2023)**

**THÁNG 09-2024
PM. CAO HUY HOÀNG**

Mời nghe ở link:
<https://www.youtube.com/channel/UCZoH842rgvrgdUuoIXXdKfw>
hoặc vào Google, đánh chữ: Sống Theo Lời Chúa TV

LỜI TỎ TÌNH

THÁNG 09-2024

**HƯỚNG TÓI
MỘT HỘI THÁNH HIỆP HÀNH
“Thúc đẩy sự tham gia
vào đời sống Giáo Hội”
(Trích Thư Chung HĐGM VN -2023)**

Xin chia sẻ với mọi người, món quà mà Chúa đã ban tặng cho tôi.

Nguyện Lời Chúa thắp lên trong chúng ta ngọn lửa yêu nồng, để còn được sống những ngày bình yên hạnh phúc bên nhau trong cõi đời tạm này.

Quý mến
PM. Cao Huy Hoàng
31-08-2024

HỘI ĐỒNG GIÁM MỤC VIỆT NAM

THƯ MỤC VỤ GỬI CỘNG ĐỒNG DÂN CHÚA

VỀ GIÁO HỘI THAM GIA

Anh chị em thân mến,

Chúng tôi, các giám mục tham dự Hội nghị thường niên kỳ II năm 2023 tại Trung tâm Mục vụ Tổng Giáo phận (TTMV TGP) Sài Gòn - Thành phố Hồ Chí Minh, xin gửi đến anh chị em lời chào thân ái và tình hiệp thông trong Chúa Kitô.

Trong Thư Chung nhân dịp Đại hội Hội đồng Giám mục (HĐGM) năm 2022, chúng tôi đã đề nghị lộ trình mục vụ cho ba năm liên tiếp: Cùng cố sự hiệp thông (2023); Thúc đẩy sự tham gia đời sống Giáo hội (2024) và Cùng nhau loan báo Tin Mừng (2025). Chúng tôi ghi nhận sự hưởng ứng nhiệt tình của mọi thành phần Dân Chúa để cùng cố sự hiệp thông với Chúa, thể hiện qua việc học hỏi Lời Chúa và những chấn chỉnh kỷ luật Phụng vụ, nhất là Phụng vụ Thánh Thể; và cùng cố tình hiệp thông huynh đệ, thể hiện qua đời sống hiệp nhất cộng đoàn và qua những hoạt động bác ái thiết thực. Qua thư này, chúng tôi đề nghị anh chị em tiếp tục sống tình hiệp thông, đồng thời mời gọi anh chị em thực hiện chương trình đã đề ra cho năm 2024 là Thúc đẩy sự tham gia đời sống Giáo hội.

1 - Nền tảng của sự tham gia

Tham gia là một trong ba yếu tố căn bản của Giáo hội hiệp hành. Ở đó, mọi người đều bình đẳng, cộng tác tùy theo ơn gọi của mình và phục vụ lẫn nhau qua các ân huệ đã lãnh nhận từ Chúa Thánh Thần. Việc tham gia xây dựng Giáo hội là sứ mạng tự bản chất của người Kitô hữu. Qua Bí tích Thanh tẩy, chúng ta cùng chung một phẩm giá là con Thiên Chúa, thành viên của gia đình Giáo hội, anh chị em trong Đức Kitô, cùng tham dự vào chức năng tư tế, ngôn sứ và vương đế của Người. Tài liệu làm việc của Thượng HĐGM thế giới lần thứ XVI nêu rõ: “Bí tích Rửa tội tạo ra một sự đồng trách nhiệm

thực sự giữa tất cả các phần tử của Giáo hội, được thể hiện qua sự tham gia của tất cả mọi người vào sứ vụ và qua việc xây dựng cộng đoàn Giáo hội tùy theo đặc sủng của mỗi người” (số 20). Đức Thánh Cha Phanxicô nhấn mạnh: “Tất cả những người đã được rửa tội đều được mời gọi tham gia vào đời sống và sứ vụ của Giáo hội. Nếu không có sự tham gia thực sự của Dân Chúa, nói về hiệp thông có nguy cơ chỉ còn là một ước vọng đạo đức... Trao quyền cho mọi người tham gia là một bốn phận thiết yếu của Giáo hội!” (Diễn từ khai mạc Thượng HĐGM thế giới XVI, ngày 09/10/2021).

2 - Tầm quan trọng của sự tham gia

Như anh chị em đã biết, Giáo hội công giáo hoàn vũ đang cử hành Thượng HĐGM thế giới lần thứ XVI với chủ đề Hướng tới một Giáo hội hiệp hành: Hiệp thông, Tham gia và Sứ vụ. Trong tiến trình chuẩn bị Thượng Hội đồng, mọi thành phần Dân Chúa đều được mời gọi nói lên những ưu tư và kỳ vọng của mình. Hai giám mục Việt Nam được Đức Thánh Cha bổ nhiệm sẽ tham dự phiên họp Đại hội của Thượng Hội đồng tại Rôma vào tháng Mười năm nay. Các ngài đại diện cho Dân Chúa tại Việt Nam, đóng góp ý kiến trong tinh thần đồng trách nhiệm và hiệp thông sâu xa với Giáo hội hoàn vũ.

Tại Việt Nam, do hoàn cảnh lịch sử, cùng với những khó khăn trong đời sống và cách hiểu giáo lý chưa đúng, một số giáo dân sống đức tin thụ động và đứng dung với những hoạt động của cộng đoàn địa phương. Với họ, đời sống đức tin chỉ bao hàm trong việc tuân giữ ngày Chúa nhật. Do đó, thúc đẩy sự tham gia vào đời sống và sứ mạng của Giáo hội tại Việt Nam là một nhu cầu cấp thiết.

3 - Những đề nghị

Một cách cụ thể, chúng tôi muốn nhắn nhủ và mời gọi anh chị em nhiệt tình và chủ động tham gia xây dựng Giáo hội ngay chính nơi mình đang sống và làm việc.

- Anh em linh mục hãy ý thức chức tư tế thừa tác mà mình được lãnh nhận là để phục vụ chức tư tế cộng đồng do Bí tích Rửa tội. Cả hai chức tư tế, theo cách thức riêng của mình, đều tham dự vào chức tư tế duy nhất của Đức Kitô. Do đó, các chủ chăn có chức thánh phải nhinn nhận và phát huy phẩm giá và trách nhiệm của giáo dân trong Giáo hội. Các ngài cần sẵn sàng lắng nghe ý kiến của họ, tín cẩn giao phó công tác để họ phục vụ Giáo hội, cho họ tự do và quyền hạn để hành động, hơn nữa, cũng nên khuyến khích và tạo điều kiện để họ đảm nhận những công việc do chính họ khởi xướng (x. LG 37).

Các linh mục cần tổ chức những lớp đào tạo giáo dân, giúp họ hiểu đúng về vai trò, bổn phận, ơn gọi và sứ mạng của họ trong Giáo hội. Tại các giáo xứ, linh mục và tu sĩ không kiêm nhiệm hết mọi việc thay thế giáo dân, nhưng hướng dẫn và đồng hành để giúp họ chu toàn ba chức năng của Bí tích Thanh tẩy.

- Anh chị em tu sĩ là những người đang sống theo ba lời khuyên Phúc âm, như dấu chỉ sự hiện diện của Nước Trời giữa trần gian, đồng thời dấn thân vào mọi môi trường của xã hội, như muối và ánh sáng giữa đời. Anh chị em hãy sống đúng và phát huy đặc sủng của mình, đồng thời cộng tác với các linh mục giáo phận, cung cố đời sống đức tin nơi các tín hữu và tích cực dấn thân trong những hoạt động bác ái và xã hội như chúng ta đang làm, góp phần làm toả sáng hình ảnh Đức Kitô trong xã hội hôm nay.

- Anh chị em giáo dân hãy ý thức về sứ mạng và vai trò của mình trong Giáo hội. Nhờ phẩm giá chung do phép Rửa tội, anh chị em là những người đồng trách nhiệm với tất cả các linh mục và tu sĩ nam nữ, đối với sứ mệnh của Giáo hội. Anh chị em không những thuộc về Giáo hội mà là Giáo hội (x. Christifideles laici, số 9). Do đó, hãy nhiệt thành tham gia và cộng tác chặt chẽ với các linh mục để xây dựng Giáo hội và thực thi sứ mạng làm chứng cho Chúa ở giữa đời.

Cách riêng, các thành viên Hội đồng Mục vụ giáo xứ, giáo lý viên, thừa tác viên ngoại thường của Bí tích Thánh Thể, những người đặc trách Phụng vụ, thành viên của các hiệp hội và hội đoàn, cần có đời sống nội tâm và học hỏi giáo huấn của Giáo hội để tham gia các sinh hoạt với tinh thần siêu nhiên, tích cực nhiệt thành mà vẫn luôn hiệp thông hài hòa với các linh mục, tu sĩ và cộng đoàn.

Anh chị em thân mến,

Di sản đức tin của hơn 400 năm loan báo Tin Mừng tại Việt Nam được trao phó cho chúng ta. Di sản ấy đã phải đánh đổi bằng lao nhọc của các bậc Tiên nhân và máu các Thánh tử đạo. Chúng ta có bốn phận gìn giữ và phát triển, để có thể chuyển tải di sản ấy cho các thế hệ tương lai. Xin anh chị em cùng với chúng tôi, theo bậc sống và khả năng Chúa ban, xây dựng một Giáo hội hiệp hành như chúng ta mong muốn.

Năm 2023 này, Giáo hội công giáo Việt Nam kỷ niệm 35 năm các anh hùng tử đạo được phong hiển Thánh (1988-2023). Đây là dịp để chúng ta học hỏi về lịch sử loan báo Tin Mừng tại Việt Nam, về gương anh hùng của các bậc Tiên nhân, qua đó chúng ta dâng lời tạ ơn Chúa, nguyện bước tiếp thế hệ đi trước, viết lên những trang sử hào hùng của Giáo hội, dấn thân làm chứng cho Chúa và góp phần xây dựng Quê hương an bình, thịnh vượng.

Nguyện xin Đức Trinh Nữ Maria, Thánh Cả Giuse, và các Thánh tử đạo Việt Nam cầu bầu cùng Chúa cho chúng ta. Chúc anh chị em luôn mạnh khoẻ, bình an và tràn đầy niềm vui trong ơn Chúa.

TTMV TGP Sài Gòn - Tp. Hồ Chí Minh, ngày 22 tháng 9 năm 2023

(đã ký) (đã ấn ký)

+ Giuse Đỗ Mạnh Hùng + Giuse Nguyễn Năng

Giám mục Giáo phận Phan Thiết Tổng Giám mục TGP Sài Gòn -

Tổng Thư ký HDGM Việt Nam Tp. Hồ Chí Minh

Chủ tịch HDGM Việt Nam

01/9 CHÚA NHẬT 22 TN

Dnl 4,1-2.6-8; Gc 1,17-18.21b-22.27; Mc 7,1-8a.14-15.21-23.

KHÔNG ĐỀ LÒNG MÌNH CÓ ĐIỀU CHI GIAN DỐI

“Các người gác bờ một bên các giới răn Thiên Chúa, để nắm giữ tập tục phàm nhâ”.

Vì không rửa tay trước khi ăn, vài môn đệ Chúa Giê-su bị các biệt phái và ký lục phê phán là không giữ tập tục của tiền nhân. Chúa Giê-su cho biết: việc rửa tay chỉ hình thức bên ngoài, việc quan trọng hơn là phải giữ cho tâm hồn tinh sạch, thanh khiết.

Vâng, con người có thể nhìn thấy và đánh giá cái sạch đẹp bên ngoài, còn Chúa thì thấu rõ tổ tường bên trong tâm hồn. Vì vậy, đừng lấy cái sạch đẹp bên ngoài để che đậm điều nhơ nh López ô uế ở bên trong. Đừng đánh bóng việc đạo đức, hay trang điểm cho cái dáng vẻ bên ngoài đạo mạo, còn bên trong thì bừa bộn những đam mê dục vọng, tội lỗi nhơ nhúa. Chúng ta có thể lừa bịp được mọi người, nhưng không thể qua mắt được Thiên Chúa.

Các gia đình đang sống trong thời đại mà các chuẩn mực đã bị đảo lộn: Chuẩn mực của chân lý bây giờ là cái chuộng của số đông. Chuẩn mực của đạo đức không còn là chữ tâm mà lại là chữ tiền họ hàng hĩnh. Chuẩn mực thánh thiện không còn là tấm lòng từ bi mà lại là công việc phô trương cho người ta biết mình nhân ái. Chuẩn mực của thần thánh không còn là vô hình, linh thiêng, mà lại là thế lực, quyền uy, có khả năng ban phát sự giàu có, ban phát cái tự do hưởng thụ các thứ phù du cho đã thèm. Chuẩn mực cái đẹp của phụ nữ không còn là cái tiết hạnh mà lại là mỹ phẩm để tô vẽ, và khoe những đường cong gợi cảm.

Ước gì các gia đình luôn tinh thức và khôn ngoan chọn lựa cái tốt đẹp theo đúng tinh thần của Tin Mừng: chân thành yêu mến Chúa, chân thành tuân giữ lề luật Chúa, chân thành yêu mến Giáo Hội, chân thành yêu mến nhau trong gia đình, chân thành yêu mến mọi người, và tuyệt đối, không để lòng gian dối!

Lạy Chúa, xin cho các gia đình biết chăm chút tâm hồn cho tinh túyền xinh đẹp theo ý Chúa, theo Lời của Tin Mừng. Amen.

02/9 THỨ HAI TUẦN 22 TN

1Cr 2,1-5; Lc 4,16-30.

TÔN TRỌNG VÀ GIÚP NHAU CHU TOÀN ƠN GỌI

“Không một tiên tri nào được đón tiếp tại quê hương mình”

Con người nhiễm bệnh kiêu căng trầm kha từ thuở ban sơ của nguyên tổ, cho nên, ai cũng tự tôn, tự đánh bóng mình vĩ đại, ảo tưởng mình vĩ đại và còn tìm núp bóng người vĩ đại để mọi người biết mình cũng vĩ đại. Bởi thế, ai cũng tìm kiếm cái hào nhoáng, bóng bẩy, hơn là cái chân chất đơn sơ.

Cũng vậy, những người làng của Chúa Giê-su không nhận ra con người và sứ vụ đích thực của Người. Họ kỳ vọng một con người vĩ đại, hào nhoáng hơn là một anh chàng thợ mộc tầm thường. Có vẻ như lời của người vĩ đại luôn có trọng lượng hơn là Lời của chàng nghèo ở xóm dưới, vẫn hay chơi đùa với bọn trẻ ở xóm trên, thuở ấu thơ làng Nagiareth ngày xa xưa ấy.

Thế mới có chuyện, khi nghe Chúa Giê-su giảng giải kinh thánh trong hội đường, thì mọi người đều thán phục, nhưng chẳng ai dám tin Người là Đấng Cứu Thế mà họ ước mong.

Lòng kiêu căng ích kỷ, làm mù đôi mắt tâm linh, khiến mỗi người không thể nhận ra điều kỳ diệu lớn lao trong điều bé nhỏ.

Ước gì các gia đình nhờ Lời Chúa mà chữa lành căn bệnh kiêu căng trầm kha ấy, để mỗi người đều có lòng khiêm nhượng sâu thẳm, mà nhìn ra được chân lý cao cả trong cái tầm thường bé nhỏ của nhau và tôn trọng nhau. Vợ chồng khiêm nhượng thì không xem thường nhau, nhưng tôn trọng nhau. Anh em khiêm nhượng tôn trọng nhau. Gia đình mình khiêm nhượng tôn trọng các gia đình khác. Người trong cộng đoàn khiêm nhượng tôn trọng ơn gọi của nhau, và giúp nhau chu toàn ơn gọi tông đồ. Chúa đang dùng những con người bé nhỏ, và rất tầm thường bé nhỏ như cô bán rau hành, em vé số, anh xe ôm, người nghèo bệnh, để làm việc lớn lao là sống công chính giữa đời thường!

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình quyết tâm từ bỏ cái tôi kiêu căng, và mặc lấy lòng khiêm nhượng của Chúa. Amen.

03/9 THỨ BA TUẦN 22 TN

1Cr 2,10b-16; Lc 4,31-37.

BIÉT CHÚA, ĐỂ SỐNG VỚI CHÚA

“Tôi biết Ngài là ai rồi, là Đáng Thánh của Thiên Chúa”.

Nghe Lời giảng dạy của Chúa Giê-su trong hội đường tại Nagiareth, một người bị quỷ ô uế ám đã thét to lên: “...Tôi biết Ngài là ai rồi, là Đáng Thánh của Thiên Chúa”.

Hoá ra, Satan biết rõ Thiên Chúa là ai. Nhưng cái biết ấy không phải là để tin, cậy, yêu mến, mà là để chống phá!

Có câu: “Vô tri bất mộng”, “không biết thì chẳng yêu”.

Nhưng đáng tiếc thay, không thiếu những con người có vốn học biết Thiên Chúa, nhưng không dùng cái biết để đặt niềm tin yêu hy vọng nơi Thiên Chúa, mà là để khoe khoang, để hờn thua, để gây ra điều bất nhất và chống phá Thiên Chúa.

Uớc gì mỗi người mỗi nhà nên nhớ rằng: sự hiểu biết về Thiên Chúa luôn là nhờ bởi ơn Chúa Thánh Thần. Trí khôn, khả năng sự thông minh đều là hồng ân của Thiên Chúa. Vì thế, không ai được tự phụ về sự hiểu biết của mình. Chúa không cần sự hiểu biết, văn bằng, học vị, để nói về Thiên Chúa, nhưng Chúa muốn chúng ta hiểu biết về Người, để sống với Người: tin tưởng tín thác vào Người, yêu mến Người. Biết Thiên Chúa mà không quy phục Người, không thuộc về người, là cái biết theo cách biết của Sa-tan, sẽ không được hiệp thông hạnh phúc với Chúa!

Thiên Chúa khát khao một chút tin yêu của em bé bán hủ tiêu gõ, của người khốn khổ bần cùng giữa chợ đời kia, hơn là khát khao sự hiểu biết uyên thâm của những học hàm, học vị. Linh mục Gioan Maria Vianey có cái vốn hiểu biết bé nhỏ, nhưng đã sống trọn vẹn với tình yêu Chúa qua sự hiểu hiết nhỏ bé ấy. Những người nghèo khổ biết Chúa và sống hạnh phúc với Chúa vì chấp nhận sự nghèo khổ là cơ hội nên giống Chúa Giê-su.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình nhận biết Thiên Chúa, trong Đức Giê-su và luôn vui sống trong niềm Tin Cậy Mến Chúa, yêu thương nhau và yêu hết mọi người giữa đời thường. Amen.

04/9 THỨ TU TUẦN 22 TN

1Cr 3,1-9; Lc 4,38-44.

ĐI RA KHỎI CÁI VỎ ÓC, ĐỂ RA ĐI....

“Ta còn phải rao giảng Tin Mừng cho các thành khác, bởi chính vì thế mà Ta đã được sai đến”.

Mỗi người, khi nhận lãnh Bí Tích Rửa Tội, đều đã được phục hồi ơn Nghĩa Tử của Thiên Chúa, và đều mang trong mình một sứ vụ Loan Báo Tin Mừng của Chúa Giê-su. Sứ vụ ấy, không chỉ co cụm trong nhà mình, trong làng xóm, giáo xứ mình, quê hương mình, mà còn phải là Loan Báo Tin Mừng cho muôn dân.

Đây là sứ vụ lớn lao. Và khi đã ý thức là sứ vụ lớn lao, thì cõi lòng mình không thể nhỏ hẹp, khép kín, hay đóng cửa, bảo thủ!

Sau khi chữa lành cho nhạc mẫu ông Phêrô và các bệnh nhân, người ta muốn giữ Chúa Giê-su lại cho họ, nhưng Người bỏ họ mà đi, và nói: “Ta còn phải rao giảng Tin Mừng cho các thành khác, bởi chính vì thế mà Ta đã được sai đến”. Vâng, sứ vụ của Chúa Giê-su là loan báo Tin Mừng cho muôn dân, và Người cũng đã lệnh cho các môn đệ “ra đi loan báo Tin Mừng...”

Ông Tư hay nói linh linh rằng: “Muốn “ra đi”, thì trước tiên phải “đi ra” khỏi cái vỏ ốc ích kỷ của cõi lòng mình, phải đi ra khỏi cái bảo thủ, cái cục bộ của mình”. Có người nhắc lại chuyện năm 1954 rằng: “Bởi mình không muốn đi ra khỏi cái luỹ tre làng của mình, không muốn đi ra khỏi cái giáo xứ của mình, cho nên, Chúa đã ban cho chúng mình cuộc ra đi vĩ đại: Từ Bắc vào Nam. Và bấy giờ, Tin Mừng bao phủ cả miền Nam”. Có người lại tiếp: “Năm 1975, cũng vậy, Chúa muốn các gia đình ra đi xa hơn... và quả thực, các cộng đồng người Việt trên đất Mỹ, ở châu Âu hôm nay thật sinh động, xứng đáng là một cộng đoàn chứng tá, một cộng đồng loan báo Tin Mừng”.

Chúa muốn chúng ta đi ra và ra đi xa hơn đến vùng ngoại vi, để mở rộng vòng tay, trái tim, mà đón nhận tất cả mọi người.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình thi hành sứ vụ Chúa trao phó là sống lan toả Tin Mừng tình yêu Chúa giữa đời thường. Amen.

05/9 THỨ NĂM TUẦN 22 TN

1Cr 3,18-23; Lc 5,1-11.

MẺ CÁ, VÀ ƠN GỌI KỲ DIỆU TRÊN BIỂN

“Các ông đã từ bỏ mọi sự mà đi theo Người”.

Có một buổi sáng trên biển thật diệu kỳ. Chuyến ra khơi trăng
mắt trong đêm đã kết thúc với con số không tròn trĩnh.

Những ngư dân đã vào bờ và đang giặt lưới. Chúa Giê-su
không để họ nghỉ ngơi, lại nhờ họ chèo thuyền khỏi bờ một chút
để Người ngồi trên thuyền mà giảng dạy dân chúng. Tưởng các
ông sẽ từ chối, vì các ông cần nghỉ ngơi. Nhưng không, các ông
đã nhận lời yêu cầu của Người và làm theo ý Người.

Giảng xong, Chúa bảo họ chèo thuyền ra chỗ nước sâu mà
đánh cá. Chuyện ngược đời xưa nay. Người không có chút kinh
nghiệm gì về chuyện đánh cá, lại bảo những người chuyên
nghiệp làm theo ý mình. Vậy mà họ cũng nghe theo lời Người.
Và điều kỳ diệu đã xuất hiện: Một mẻ cá lạ lùng. Và điều kỳ
diệu cuối cùng, người bảo các ông “Từ đây các ông sẽ chinh
phục người ta”. Thế là các ông đã bỏ mọi sự mà theo Người.

Điều kỳ diệu bắt đầu từ tấm lòng thành của các ngư phủ. Họ
chưa biết Chúa Giê-su, nhưng đã sẵn sàng giúp Đức Giê-su có
phương tiện loan báo tin mừng. Nếu là bạn, là tôi, chúng ta có
sẵn sàng như họ không, hay từ chối để nghỉ ngơi cho khỏe?

Mẻ cá và ơn gọi kỳ diệu trên biển bắt đầu từ lòng chân thành
của các ngư phủ: chân thành tham gia cộng tác với chương trình
của Chúa! Thế thì, tại sao các gia đình không thể gợi ý và nhờ
cậy một người chưa tin vào Chúa làm một việc thiện, việc lành?
Câu chuyện Tn Mừng cho biết: ai chân thành làm việc lành, thì
Thiên Chúa sẽ mở lòng họ ra mà nhận biết Chúa.

Ước gì các gia đình luôn làm điều thiện. Và mời gọi mọi người
làm điều thiện. Chính việc thiện, việc lành sẽ dẫn mọi người đến
ân sủng đức tin và ơn gọi tham gia vào sứ vụ của Chúa Ki-tô.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình chạnh lòng giúp đỡ người
khác, vì tin rằng Chúa ban thưởng ân sủng kỳ diệu. Amen.

06/9 THỨ SÁU TUẦN 22 TN

1Cr 4,1-5; Lc 5,33-39.

SÁM HỐI, ĂN CHAY, GIAO HOÀ VỚI CHÚA...

“Khi tân lang đi khỏi họ, bấy giờ họ ăn chay”.

Các biệt phái và luật sĩ luôn là những người ra vẻ giữ luật ăn chay kiểu mẫu, và đòi hỏi người khác phải ăn chay như họ, để tỏ ra lòng khát khao mong chờ Đấng Cứu Thế. Bởi họ không tin Chúa Giê-su là Đấng phải đến. Họ muốn định hình một Đấng Cứu Thế theo ý họ hơn là theo ý của Thiên Chúa.

Cũng vì thế, họ xem Chúa Giê-su như người thường và rình rập xem Người và các môn đệ Người có tuân giữ luật ăn chay của cha ông không. Họ ăn chay, nhưng không nhận ra lòng kiêu căng của họ và không sám hối để đón nhận Thiên Chúa.

Chúa Giê-su không phủ nhận giá trị của việc ăn chay, nhưng Người lên án cách ăn chay giả hình, nghĩa là: ăn chay mà không sám hối và đổi mới.

Phải sám hối trước tiên, là phải nhận ra con người cũ hư đốn, rồi mới ăn chay, là dọn tâm hồn lòng trí cho sạch những thứ rác rưởi của kiêu căng gian dối, dọn sạch những ước muôn phàm tục, để chỉ còn một ước muôn duy nhất là đón nhận Chúa Giê-su, đón nhận Lời Người, và sống theo Lời Người dạy.

Chúa Giê-su đã đến và Người chính là Tin Mừng cho nhân loại. Các gia đình đã đón nhận Người thì sẽ sống trong nỗi vui mừng mà Lời ban Sự Sống của Người mang đến. Các gia đình đã đón nhận Người thì sẽ sống bình an trong sự sống thần linh mà Thánh Thể Người đã ban tặng. Bao lâu còn sống trong tình trạng kết hiệp mật thiết với Chúa Giê-su, thì mỗi người mỗi nhà không phải sống trong u buồn, lo âu, sợ hãi! Nhưng khi đã lỗi nhịp kết hiệp với Chúa, vì tội lỗi, vì để nặng lòng yêu chuộng thế gian, thì ước gì, các gia đình nhắc nhớ nhau, sám hối, và ăn chay, để xin Chúa thứ tha và quyết tâm nối lại nhịp ân tình.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình xét mình hằng ngày, nhận ra tội lỗi, sám hối, ăn chay và kíp đến với Bí Tích Giao Hoà. Amen.

07/9 THỨ BÁY TUẦN 22 TN

1Cr 4,6b-15; Lc 6,1-5.

THỜ PHƯỢNG CHÚA, VÀ XÓT THƯƠNG NGƯỜI

“Con Người làm chủ cả ngày Sabbath”

Có người nói vui: “Lòng người bé nhỏ, hẹp hòi, ganh ty hơn thua, xét nét kim chỉ, ghim gút lâu ngày... và không chỉ suy bụng ta ra bụng người, mà còn suy bụng ta ra bụng Thiên Chúa”.

Có thể nói người biệt phái là tiêu biểu cho những con người như vậy. Các môn đệ Chúa đi ngang qua đồng lúa, và bứt vài bông lúa miến mà nhai cho vui miệng, thế mà, họ kết tội các môn đệ “thu hoạch vụ mùa trong ngày Sa-bat”. Trong ý nghĩ của họ, các môn đệ phạm luật trong ngày Sabbath, ngày chỉ lo thờ phượng Thiên Chúa mà thôi. Nghe thực nực cười cho cách nghĩ suy như thế. Chúa nào có lòng dạ kim chỉ nhỏ mọn như vậy, mà người biệt phái áp đặt cho Thiên Chúa là công thẳng đến mức quá sức khắt khe, hay hung dữ. Trong khi đó, một “Thiên Chúa nhân từ” đang đi giữa họ, thì họ chẳng nhận ra.

Chúa Giê-su giải thích: chỉ có Thiên Chúa mới đích thực là chủ của Ngày Chúa Nhật. Người muốn chúng ta hãy thờ phượng Thiên Chúa là thi hành lề luật của của Người, là “Kính mến Chúa trên hết mọi sự và yêu thương người như mình ta vậy”.

Không có lúc nào, nơi nào, các gia đình công giáo được miễn giữ luật mến Chúa, yêu người. Cách riêng, với ngày Chúa Nhật, mỗi tín hữu phải thực thi hai việc trọng vụn là: tham dự thánh lễ ngày Chúa Nhật, và làm việc bác ái cụ thể cho mọi người.

Các gia đình không thể vừa tham dự thánh lễ ngày Chúa nhật, lại vừa sống vô cảm với mọi người. Càng không thể dùng ngày Chúa Nhật cho việc ăn chơi hưởng thụ, mà chẳng nhớ đến người nghèo khổ, kể cả một lời nguyện thầm cho họ cũng không có.

Uớc gì các gia đình tham dự thánh lễ và sống bí tích thánh thể giữa đời, qua việc thăm viếng, sẻ chia, từ thiện, công ích.

Lạy Chúa xin giúp con loại bỏ tính nhỏ mọn, và mặc lấy lòng quảng đại của Chúa mà cảm thông xót thương đời. Amen.

08/9 SINH NHẬT ĐỨC TRINH NỮ MA-RI-A

Mk 5, 2-5a Mt 1, 1-16. 18-23; (hoặc Mt 1, 18-23)

ĐỀ THIÊN CHÚA THỰC HIỆN Ý ĐỊNH CỦA NGƯỜI

“Bà đã thụ thai bởi phép Đức Chúa Thánh Thần”

Giáo Hội thiết lập lễ Sinh Nhật Đức Mẹ Maria, để chúng ta chúc tụng, ngợi khen và tạ ơn hồng ân Thiên Chúa, vì Người đã ban Mẹ Maria cho trần gian. Mẹ là một con người trong thân phận bồ liễu yếu hèn, nhưng lại là cưu mang và khai sinh một kỷ nguyên mới cho nhân loại: kỷ nguyên cứu rỗi.

Lời Chúa trong Lễ sinh nhật Đức Mẹ, gần như không nói Mẹ sinh ra như thế nào, lại chỉ hoàn toàn nhắc đến việc một trinh nữ sẽ cưu mang Đáng Cứu Thế. Hoá ra, điều đáng nói không phải là việc một con người được sinh ra như bao con người khác, nhưng đáng nói ở chỗ con người ấy đã được Thiên Chúa tín nhiệm và ủy thác cho một sứ mệnh cao cả, là làm cho Con Thiên Chúa chính thức có tên trong một gia phả của nhân loại.

Chính việc Mẹ Maria bằng lòng và xin vâng để Thiên Chúa thực hiện ý định của Người ngang qua cuộc đời của Mẹ, mà Thánh Phao-lô gọi sự hiên diện của Mẹ trên trần gian là sự hiện diện của ân sủng tiền định. (x. Rm 8, 28-30).

Ông Tư nói: “Mừng Sinh Nhật Mẹ, nhớ sinh nhật mình. Mình cũng đã được sinh ra để Thiên Chúa thực hiện ý định của Người là tỏ bày lòng thương xót của Người cho mình và mọi người”.

Ước gì mỗi người mỗi nhà dâng lời tạ ơn Chúa vì sự hiến hữu và hiện diện của mình trong cuộc đời, đồng thời, tự hỏi mình xem, mỗi người, mỗi nhà có bằng lòng để cho Thiên Chúa thực hiện ý định của Người ngang qua cuộc đời mình hay không.

Bà Tư hay nói với Chúa: “Vận mệnh đời con ở trong tay Chúa. Từ khi sinh ra, đến lúc lấy chồng sinh con đẻ cái, rồi nay già đi...Chúa bảo con làm sao, thì con làm vậy! Tạ ơn Chúa”.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình luôn nhớ mình được sinh ra bởi tình yêu Chúa và biết noi gương Mẹ Maria, sống sao cho tình yêu Chúa hiện diện khắp nơi trong cuộc đời này. Amen.

08/9 CHÚA NHẬT TUẦN 23 TN

Is 35,4-7a; Gc 2,1-5; Mc 7,31-37.

XIN CHÚA CHỮA LÀNH BỆNH CÂM ĐIẾC

“Người làm cho kẻ điếc nghe được và người câm nói được”.

Nói và nghe là hai khả năng thể lý song đôi giúp cho chúng ta thấu hiểu nhau và cùng nhau xây dựng một cuộc sống chung ý nghĩa, quý giá. Thông thường, người nói được, cũng nghe được và ngược lại, người không nói được cũng mất khả năng nghe. Hắn cũng là ý của Đáng Tạo Hóa. Bởi, sẽ đau khổ biết bao khi người nghe được lời yêu, lời giận của ai ấy, mà không thốt lộ được lòng giận, lòng yêu của mình. Hoặc sẽ đáng buồn biết bao khi mình tỏ bày cho người nỗi lòng mình, mà không nghe được điều người kia đáp lại. Mất khả năng nói, mất khả năng nghe làm cho con người ta rơi vào tình trạng cô lập giữa một thế giới âm thanh và ngôn ngữ. Không ai muốn cho mình mang nỗi bất hạnh này. Chúa Giê-su thấu cảm điều chua xót ấy, và Người đã chữa lành kẻ câm điếc chỉ với một lệnh truyền “Hãy mở ra”.

Xin các gia đình đừng vô tình với hồng ân nói, hồng ân nghe. Ngày con nghe được cha mẹ gọi tên mình, ngày con kêu được tiếng cha, tiếng mẹ, cha mẹ mừng biết bao. Sao đến bây giờ, cả vài tháng trời mà cha mẹ không nghe được cuộc điện thoại “Cha oi, Mẹ ơi có khoẻ không?”. Ngày đang yêu nhau thì gọi nhau ríu rít, nay nên vợ thành chồng vài năm rồi, thì cả ngày chẳng hỏi nhau được một câu, và còn tệ hơn nữa, là ra ngoài mà nói cho người ta nghe chuyện chồng mình, vợ mình hư hèn, xấu nết!

Trong cộng đoàn, sao không nói những lời dễ thương, yêu mến, xây dựng tình hiệp nhất? Sao không loan tin vui, lại cứ loan những tin buồn, cứ rêu rao, bịa đặt, bôi nhọ nhau chi vậy?

Đáng tiếc hơn nữa, là cả ngày không nghe được câu Lời Chúa, và cũng chẳng thura với Chúa một lời cảm ơn, lời tạ lỗi, nhưng chờ đến lúc thất bại, đau khổ, u buồn thì kêu trách than van!

Lạy Chúa, xin mở lòng các gia đình nghe Lời Chúa, xin chữa lành bệnh câm điếc ngay trong các gia đình, cộng đoàn. Amen.

09/9 THỨ HAI TUẦN 23 TN

1Cr 5,1-8; Lc 6,6-11.

VÌ HẠNH PHÚC CỦA MỌI NGƯỜI

“Các ông quan sát xem Người có chữa lành bệnh trong ngày Sabbath không”.

Điều luật nào do con người làm ra mà không mang lại cho con người ta hạnh phúc thì ấy là điều luật không phù hợp với Thánh ý của Thiên Chúa. Bởi Thiên Chúa là Đáng chí thánh, chí thiện. Nơi Thiên Chúa, không có điều chi tồi tệ, gian ác. Luật của Thiên Chúa là luật yêu thương, luật mang lại cho con người niềm vui mừng, bình an và hạnh phúc. Thánh Phao-lô nói “Yêu thương là chu toàn lề luật”. Trong khi đó, những người biệt phái, ký lục thì họ tự phụ cho rằng lề luật của cha ông họ mới là khuôn mẫu đích thực. Bởi thế, họ luôn rình mò, xem xét xem Chúa Giê-su và các môn đệ người có giữ luật của tiền nhân không. Bút bông lúa mì, thì họ cho là thu hoạch vụ mùa. Chữa lành người bại liệt bằng Lời thần linh, thì họ cho là hành nghề thầy thuốc. Chúa Giê-su không đồng tình với họ về cách giữ luật khô khan, vô cảm đến nỗi làm cho con người ta xa cách nhau vì luật, buồn lòng nhau vì luật và đôi khi thất vọng vì luật.

Các gia đình giữ luật ngày Chúa Nhật vì yêu mến Chúa hay vì luật? Hãy tỏ lòng thông cảm với những người có hoàn cảnh đặc biệt, những người khao khát tham dự thánh lễ mà không đi được, những người phải tận tụy lo cho sức khỏe của người thân. Xin đừng vì giữ luật mà bỏ qua chuyện cứu người. Chúa sẽ không vui khi chúng ta giữ luật cách câu nệ hình thức như thế. Nhưng cũng đừng vin vào việc từ thiện mà bỏ tham dự thánh lễ. Bác ái mà không vì yêu Chúa là một tội ác. Không có Chúa, không yêu mến Chúa thì lấy sức đâu mà yêu người. Yêu người mà không vì yêu Chúa, thì cũng chỉ là cảm tính chóng vánh, xoàng thường thoảng đến, thoảng đi, thoảng còn thoảng mất.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình yêu mến Chúa, yêu mến Giáo Hội, yêu thương nhau và yêu thương hết mọi người. Amen.

10/9 THỨ BA TUẦN 23 TN

1Cr 6,1-11; Lc 6,12-19.

ĐƯỢC TUYỂN CHỌN THEO THÁNH Ý CHÚA CHA

**“Suốt đêm, Người cầu nguyện, Người chọn mười hai vị mà
Người gọi là Tông đồ”**

“Chúa Giê-su cầu nguyện suốt đêm trước khi chọn 12 tông đồ”. Chọn các tông đồ là việc quan trọng. Vì thế Chúa Giê-su luôn thỉnh ý và tuân hành thánh ý của Cha.

Nhờ Lời Chúa hôm nay, mà mỗi người ngộ ra mình được vinh dự vì có tên trong danh sách những người mà Chúa Giê-su nhớ đến, thân thưa với Chúa Cha, và bố trí vào sứ vụ theo ý Cha. Xin đừng làm tưởng mình có khả năng chọn Chúa, cũng đừng nghĩ rằng mình có khả năng làm tông đồ. Cứ hãy đơn sơ như các ông nhà quê, hay ngư phủ ít học hoặc từng mang tiếng đời xấu xa kia, và phó thác cho Chúa Giê-su, để Người nhận lấy thánh ý và định liệu cho mỗi chúng ta vào sứ vụ với Người.

Điều cần phải vỡ ngộ ra và thấu hiểu bằng một đức tin chân thành, khiêm nhượng là: Chúa Giê-su đã cầu nguyện, đã tiến cử mỗi người, không vì tài năng, học biết, trí thức hay nhân đức của mình, mà là vì lòng thương bao la của Thiên Chúa Cha.

Thế thì, khi tham gia việc tông đồ với giáo hội, xin đừng có ai lên mặt tự phụ vì khả năng, vốn biết, hay học thức của mình. Hãy cẩn thận xem lại, vì cách ấy, là mình mượn Chúa đánh bóng cho mình, chứ chưa hẳn là Chúa đã chọn mình vào việc.

Ông Tư nói: “Nếu tôi chỉ làm việc tôi thích làm cho vinh danh tôi, mà không làm việc tôi phải làm cho vinh danh Chúa, thì rõ là, tôi mượn Chúa làm đẹp, mượn Chúa đánh bóng cho tôi”.

Ước gì các gia đình luôn khiêm nhượng tạ ơn Chúa, vì Chúa đã thương chọn vợ chồng mình, con cái mình tham gia vào đời sống Giáo Hội, nối tiếp công cuộc cứu rỗi của Chúa.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình tạ ơn Chúa và luôn chu toàn sứ vụ nhờ kết hiệp với Chúa, trong Chúa Giê-su, để biết việc phải làm cho vinh danh Chúa và vì phần rỗi các linh hồn. Amen.

11/9 THỨ TU TUẦN 23 TN

1Cr 7,25-31; Lc 6,20-26.

CÓ CHÚA, LÀ CÓ TẤT CẢ

“Phúc cho những kẻ nghèo khó. Khốn cho các người là kẻ giàu có”

Lời Chúa Giê-su dạy về bốn mối phúc và bốn mối họa. Bốn mối phúc để khích lệ. Bốn mối họa để cảnh báo.

Bốn mối phúc đó là: nghèo khó, đói khát, khóc lóc, bị ghét bỏ vì Chúa. Bốn mối họa là: giàu có, no nê, vui thú, được ca tụng.

Tin Mừng của sự sống cần phải đi ngược dòng đời đang lao mình vào sự chết. Trong khi ai cũng ham chuộng sự giàu có trần gian, và cho là hạnh phúc, thì Chúa lại bảo hãy ham chuộng cách sống nghèo khó. Ai cũng muốn thụ hưởng của ăn vật chất này cho no say, thì Chúa lại bảo hãy vui sống đói khát. Ai cũng né tránh đau khổ, thì Chúa lại bào phúc kẻ đau khổ khóc than. Ai cũng thèm an thân thì Chúa lại nói phúc cho người bị ghét bỏ vì danh Chúa. Chúa muốn mỗi người hãy có Chúa, là có tất cả!

Vâng! Chúa Giê-su không phủ nhận giá trị cuộc sống đời này, vì sự chóng vánh, ngắn ngủi của nó, giúp chúng ta hướng lòng đến sự sống đời sau vĩnh cửu. Người muốn chúng ta không nặng lòng để phải bị lệ thuộc vào danh, lợi dục ở trần gian.

Từ chỉ một sợi tơ tình tiền mong manh, trần gian này có thể nhốt mỗi người vào trong cái mạng nhện của sự chết ngàn thu, không lối thoát. Vì thế, Chúa muốn mỗi người, mỗi nhà, hãy sống tinh thần nghèo khó, đói khát, đau khổ của Chúa Giê-su là khiêm nhường, bé nhỏ, chấp nhận hy sinh vì yêu, hy sinh cho người khác hạnh phúc, thì ấy mới chính là hạnh phúc thật.

Không dễ gì lội ngược dòng đời. Vì thế, ước gì các gia đình trước tiên là phải nhận ra Lời Chúa là chân thật, lời Chúa dẫn lối hạnh phúc, rồi lắng nghe và thực hiện Lời Chúa. Có Chúa là có tất cả, có sự sống vĩnh cửu và hạnh phúc đích thực.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình yêu mến Chúa Giê-su, luôn lắng nghe và thực hiện Lời Chúa dạy trong đời thường. Amen

12/9 THỨ NĂM TUẦN 23 TN

1Cr 8,1b-7.11-13; Lc 6,27-38.

MẶC LẤY LÒNG NHÂN TỪ CỦA CHÚA

“Hãy tẩy lòng thương xót như Cha các con”

Lòng thương xót của Thiên Chúa là chuẩn mực cho lòng thương xót của chúng ta. Bởi con người vẫn cứ cho rằng mình có lòng thương xót, nhưng nên xem lại, cách thương xót ấy có thể là chưa hoàn hảo, còn khập khiểng, nghiêng lệch.

Chúa muốn lòng thương xót của chúng ta vượt lên trên cái nghiêng lệch thường tình, nghĩa là, đối tượng lòng thương xót phải là tất cả mọi người, không kể thân sơ, không kể sang hèn, chẳng kể người yêu mình hay thù mình, chẳng loại trừ ai. Cách đặc biệt, phải can đảm lội ngược dòng đời: nếu người đời chỉ yêu thương người làm cho mình vui thích, làm cho mình có lợi, thì chúng ta lại phải yêu thương người có lòng thù oán mình, người làm hại mình, phải làm ơn cho kẻ ghét, phải chúc phúc cho kẻ nguyễn rủa, phải cầu nguyện cho người vu khống mình.

Giáo lý của Chúa Giê-su về lòng nhân từ, về lòng thương xót là như thế. Nhìn lại đời sống các gia đình công giáo, thiết tưởng mỗi người, mỗi nhà nên đấm ngực mình, bởi mình chưa thực sự làm chứng cho mọi người về lòng thương xót của Chúa. Ngược lại, đôi khi cách sống, cách đối xử với nhau và với mọi người còn tệ hại hơn những người lương dân. Có thể nói, ai cũng đã từng phạm lỗi này là: chỉ yêu, chỉ chuộng người yêu chuộng ta.

Ông Tư hay nói với mấy bạn già: “Bà hàng xóm người lương khó tính, hay nhắc nhở chúng mình về cách sống đạo yêu thương: “Người công giáo các ông chỉ chơi thân với nhau, giúp đỡ nhau, mà không biết xót thương, chia sẻ, ủi an những người lương chúng tôi nghèo khổ. Đã vậy, còn mời chúng tôi vào đạo. Hãy yêu thương chúng tôi trước, rồi mời chúng tôi vào đạo sau”.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình mặc lấy lòng nhân từ của Chúa, để xót thương nhau, để cảm thông tha thứ cho nhau, và để khoan dung, dịu hiền, xót thương đối với mọi người. Amen.

13/9 THỨ SÁU TUẦN 23 TN

1Cr 9,16-19.22b-27; Lc 6,39-42.

KHIÊM NHƯỢNG NHẬN LỖI, SỬA LỖI

“Người mù có thể dẫn người mù được chăng?”

Người mù, dắt người mù, hẳn là sẽ đưa nhau xuống vực. Chúa muốn chúng ta phải có đôi mắt tâm hồn thật sáng, mới có thể dẫn dắt người khác đến nơi, đến chốn. Nếu cứ để cái xà, cái rác trong mắt chúng ta, thì khả năng thị giác sẽ kém đi, hoặc sẽ bị mù, thì không dẫn dắt ai được. Nếu cứ để những tính hư tật xấu ẩn trú, tàng hình trong tâm hồn ta, thì át là chúng ta sẽ dẫn dắt kẻ khác vào chỗ hư đốn, vào vực tàn vong bất tận!

Biết là như thế, nhưng đáng tiếc thay, ai cũng muốn ngóng nghe, cũng muốn thấy người khác xấu hơn mình, và không nhận ra cái xấu của mình. Ai cũng muốn làm thầy kẻ khác, muốn kẻ khác nghe mình, còn mình thì không muốn học ai, nghe ai. Không nhận ra cái xấu của mình, không hoàn thiện chính mình, mà đòi dẫn dắt kẻ khác thì rõ là sẽ cùng đưa nhau xuống vực.

Chúa Giê-su khao khát mỗi người hãy khiêm nhượng nhận ra điều tồi tệ đang tiềm ẩn tàng hình trong ta cần loại bỏ. Chỉ có khiêm nhượng mới có thể sám hối, đổi mới, nhận lấy ánh sáng của sự công chính, của chân lý. Khiêm nhượng, biết lỗi, nhận lỗi, sửa lỗi, mới là gương sáng đáng nể phục, và mới xứng đáng là người chỉ đường, người dẫn đường cho kẻ khác.

Cha mẹ cần hoàn thiện chính mình để giáo dục con cái hoàn thiện. Cách sống công chính theo Tin Mừng của nhà mình, sẽ là niềm vui bình an và hạnh phúc của người có đạo, và là lời chứng hùng hồn cho mọi người về Nguồn Đạo là Thiên Chúa.

Nếu không thực sự sống công chính theo Lời Chúa dạy, thì xin đừng ảo tưởng mình tốt lành. Cha mẹ luôn phải là người khiêm nhượng sửa sai để nên hoàn thiện trước tiên, thì mới mong có được một gia đình hoàn thiện theo đường lối Chúa.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình khiêm nhượng nhận lỗi sửa lỗi, đổi mới nhờ sống Lời Chúa để nên hoàn thiện. Amen.

14/9 SUY TÔN THÁNH GIÁ, lê̂ kính.

Ds 21,4b-9; (hoặc Pl 2,6-11); Ga 3,13-17.

THEO CHUẨN MỰC TÌNH YÊU CỦA CHÚA GIÊ-SU

“Con Người phải bị treo lên” (Ga 3, 14)

Nhìn lên Thánh Giá Chúa Giê-su, chúng ta chiêm ngưỡng tình yêu Con Thiên Chúa, hiến thân chịu chết cho người mình yêu là nhân loại. Không những thế, đức tin còn mời gọi chúng ta chiêm ngưỡng một cuộc phục sinh vĩ đại của Người, vì Người nói: “Ai tin vào Người, thì không phải hư mất, nhưng được sống đời đời”. Vậy, Yêu và hiến thân chịu chết cho người mình yêu là định nghĩa chuẩn xác nhất cho hai chữ “Tình Yêu”. Đây là một chuẩn mực yêu, chuẩn mực sống, cho tất cả chúng ta. Yêu là chết đi vì yêu, để được sống đời đời với Chúa Giê-su, Đáng đã vì yêu, chịu chết, và sống lại vinh hiển.

Với ý nghĩa ấy, suy tôn Thánh Giá Chúa Giê-su, là chiêm ngưỡng, cảm tạ, gẫm suy và bằng lòng chết vì yêu, phải là công việc chính yếu mỗi ngày của mỗi người, mỗi gia đình. Quả thực, khi để cho lòng mình gắn bó mật thiết và liên lì với Thánh Giá Chúa Giê-su, thì cuộc sống mỗi người mới thực là có ý nghĩa.

Bởi, phàm ai sống mà không yêu. Nhưng chỉ có cách yêu theo chuẩn mực của Người trên thánh giá kia, mới đích thực có giá trị cứu rỗi mình và mọi người. Bằng không, nếu sống yêu, mà không yêu theo chuẩn mực này, thì hẳn là tình yêu của chúng ta chưa thoát ra khỏi cái hũ cầu an của mình, và cũng chẳng có giá trị an bình, hạnh phúc, chẳng có giá trị cứu rỗi cho mình, cho ai.

Ước gì các gia đình liên lì kết hiệp với Thánh Giá Chúa Giê-su và yêu thương nhau, yêu thương mọi người như Chúa đã yêu. Vì yêu vợ, chồng hy sinh tất cả. Vì yêu chồng, vợ hy sinh tất cả. Vì yêu con cái, vợ chồng chấp nhận tàn tạ đi, để con cái có được một cuộc sống an lành, một tương lai xinh đẹp. Vì yêu mọi người, mỗi người chấp nhận khổ đau về mình cách vinh dự.

Lạy Chúa Giê-su, xin cho các gia đình yêu nhau, yêu người, yêu đời, theo chuẩn mực tình yêu của Chúa Giê-su. Amen.

14/9 THỨ BÁY TUẦN 23 TN

1 Cr 10, 14-22a, Lc 6, 43-49

XIN CHỮA LÀNH “BỆNH LẠY CHÚA”

“Tại sao các con gọi Thầy “Lạy Chúa, lạy Chúa”, mà không thi hành điều Thầy dạy bảo”

Bệnh “Lạy Chúa”, không phải là loại bệnh lạ, nhưng là bệnh thông thường và phổ biến trong chúng ta: Có người kêu Chúa suốt ngày, mà chẳng vì mến Chúa, lại là một thói quen. Có người nói về Chúa mọi nơi, nhưng chẳng phải vì mến Chúa, mà là khoe khoang về cái vốn biết của mình. Có người trở thành chuyên gia xướng kinh nơi công cộng, không cần sách vở, mở miệng là có ngay những lời thân thưa thật hay với Chúa, nhưng chẳng vì mến Chúa, mà là họ có tài sắp chữ thành câu. Có cả những người đọc kinh nhiều, dài, lâu, nhưng chẳng vì mến Chúa, lại chỉ là tỏ ra mình đạo đức. Bệnh “lạy Chúa” là bệnh chỉ biết về Chúa, nói về Chúa, kêu tên Chúa, khoe Chúa cho mọi người, mà chẳng yêu mến và sống theo Lời Chúa dạy.

Có câu chuyện vui: đang khi cả nhà lân chuỗi, một người hành khất bước vào cổng, mẹ đọc: “Lạy Cha chúng con ở trên trời, mày ra tống cổ thẳng kia đi, xin hoài, chúng con nguyện danh cha cả sáng, mày có nghe không, mau đi, để nó vào rắc rối...”.

Tưởng chỉ là chuyện vui, nhưng thực tế cũng có đáy. Kinh thì cứ đọc, miệng cứ kêu Chúa, nhưng lòng thì nhớ tới cái người đáng ghét kia, hoặc lòng vẫn đang có những mưu đồ bất chính.

Chúa không muốn chúng ta sống với Chúa cách môi miệng như thế. Chúa muốn chúng ta thành tâm yêu mến Chúa, và thực hành lời Chúa dạy. Vì khi sống đúng như Lời Chúa dạy, chính là lúc chúng ta kết hợp với Chúa, chính là lúc chúng ta thờ phượng, yêu mến Chúa cách trọn hảo nhất.

Ước gì các gia đình xin Chúa chữa lành căn bệnh “lạy Chúa”, để cả nhà luôn nhớ đến Chúa và sống lời Chúa mọi lúc mọi nơi.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình yêu mến và thực thi lời Chúa dạy, để đời sống gia đình trở sinh hoa trái tốt xinh. Amen.

15/9 ĐỨC MẸ SÀU BI

Dt 5, 7-9; Ga 19, 25-27

ĐAU KHỔ VỚI CHÚA VÀ VỚI MẸ

“Một lưỡi gươm sẽ đâm thấu tâm hồn Bà”

Mười câu đầu của kinh Stabat Mater rằng: “*Mẹ sầu bi tằm tã giọt chàu, đang đứng bên cây Thập giá, nơi Con Người đã bị treo lên. Một lưỡi gươm nhọn / đã đâm qua tâm hồn Bà đang rên siết, đang sầu khổ và đau đớn. Ôi đau buồn sầu khổ biết bao / cho bà Mẹ đáng suy tôn / của một Người Con duy nhất! Bà Mẹ hiền nhin xem nỗi khổ hình của Người Con chí thánh, mà đau lòng thốn thức tâm can. Ai là người không tuôn chau lè / khi nhìn thấy Mẹ Chúa Kitô / trong cảnh cực hình như thế? Ai có thể không buồn bã / nhìn xem Mẹ Chúa Kitô / đang đau khổ cùng với Con Người? Mẹ nhìn thấy Chúa Giêsu / vì tội dân mình mà khổ cực, và bị vùi giập dưới làn roi. Mẹ nhìn Con mình dịu hiền như thế / bị thống khổ lúc lâm chung, khi Người trút hơi thở cuối cùng. Ôi lạy Mẹ là niềm yêu mến, xin cho con cảm thấy mãnh lực của đau thương, để cho con được khóc than cùng Mẹ. Xin cho lòng con cháy lửa mến yêu, mến yêu Đức Kitô là Thiên Chúa, để cho con có thể làm đẹp ý Người*”.

Ước gì đây là lời kinh của mỗi gia đình. Ước gì mỗi người cảm nhận được mãnh lực của đau thương mà Chúa Giê-su, Con Mẹ, và Mẹ phải gánh chịu, để thấu hiểu sự kinh khủng của tội lỗi, thấu hiểu cái giá phải trả của Con Thiên Chúa và Mẹ thánh của Người, để thấu hiểu giá trị của ơn cứu độ, và cũng để từ đó, biết trân quý những khổ đau, can đảm thực hiện Thánh Ý đầy lòng xót thương của Thiên Chúa trong đời sống của các gia đình.

Ước gì các gia đình yêu mến kết hiệp với Thánh Giá Chúa Giê-su, như Mẹ đã mến yêu và kết hiệp, để mỗi gia đình có thể hoàn tất hy lễ cứu độ ngay trong tổ ấm yêu thương của mình.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình yêu mến và kết hiệp với Chúa Giê-su chịu đóng đinh, với Mẹ đau khổ, để những đau khổ vì yêu, sẽ trở nên niềm vui hy vọng vào sự sống vĩnh cửu. Amen.

15/9 CHÚA NHẬT 24 TN

Is 50,5-9a; Gc 2,14-18; Mc 8,27-35.

CHỊU ĐAU KHỔ, CHỊU CHẾT VÌ YÊU

"Thầy là Đáng Kitô. Con Người sẽ phải chịu khổ nhiều"

Chúa Giê-su hỏi “Còn các con bảo Thầy là ai?” Ông Phê-rô, được ơn mạc khải, trả lời chính xác rằng: “Thầy là Đáng Ki-tô”. Nhưng, ông cũng như mọi người bấy giờ, hiểu Đáng Ki-tô là Đáng được Thiên Chúa xức dầu tôn phong làm vua cai trị Đất Nước thế gian. Bởi thế, khi nghe nói Người sẽ phải chịu đau khổ, bị ghét bỏ, bị giết chết, rồi sống lại thì ông liền cản Người. Chúa Giê-su nói với ông: “Satan, hãy lui đi! vì ngươi không biết việc Thiên Chúa, mà chỉ biết việc loài người”.

Vâng! Đau khổ, hy sinh, chịu chết là con đường phải đi của Đáng được Thiên Chúa xức dầu và tôn phong làm vua.

Con Thiên Chúa không có quan lộ thênh thang theo kiểu vua quan trấn thế. Bởi Người là Vị Vua của Lòng Xót Thương. Lòng Xót Thương của Thiên Chúa được tỏ bày bằng chính đau khổ và cái chết thay cho con người đau khổ và đáng chết.

Ai theo Chúa Giê-su mà không chấp nhận đau khổ, hy sinh và chết đời mình đi cho người khác được hạnh phúc thì không xứng đáng với Người. Ai chọn cái sung sướng cho mình, để cái đau khổ cho người, thì ấy là người chưa sống Tin Mừng.

Có người hỏi ông Tư: “Làm thế nào để uống được chén trà ngon buổi sáng?”. Ông trả lời: “Trước tiên là rửa chén bát, lau dọn cái bếp sạch sẽ, quét cái nhà.... để bà ngủ thêm tí nữa cho ngon, rồi mới uống chén trà, thì ấy là chén trà ngon nhất. Tin Mừng giữa đời thường trong gia đình là như vậy đó!”

Từ trong gia đình, đến cuộc sống xã hội, giáo hội, Chúa muốn mỗi người nhận về mình sự đau khổ, hy sinh, và cả sự chết nữa, để người khác được an vui hạnh phúc, mới xứng đáng là môn đệ Chúa, và xứng đáng hưởng niềm vui trong Nước Người.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình hân hoan trong đau khổ, hy sinh với Chúa, vì mến Chúa và yêu thương mọi người. Amen.

16/9 THỨ HAI TUẦN 24 TN

1Cr 11,17-26.33; Lc 7,1-10.

KHIÊM NHƯỢNG, VÀ CHÂN THÀNH TIN TƯỞNG

“Cả trong dân Israel, Ta cũng chẳng thấy lòng tin mạnh mẽ như vậy”

“Tôi không xứng đáng đi mời Thầy, nhưng xin Thầy phán một lời, thì đây tớ tôi được lành mạnh”.

Đây là câu nói của viên đại đội trưởng, mà phụng vụ thánh lễ đã dùng để cộng đoàn thưa khi chuẩn bị rước Mình Thánh Chúa.

Câu nói phát xuất từ lòng tin vững mạnh. Nhưng lòng tin ấy lại bắt nguồn từ một đức khiêm nhượng rất chân thành. Nhờ khiêm nhượng, viên đại đội trưởng nhận ra mình là ai, và cũng nhận ra Đức Giê-su là ai. Điều đáng quý là: Ông biết: dấu mình cũng là người có trong tay chút quyền lực đối với một số thuộc viên, nhưng chút quyền lực ấy chẳng đáng là gì so với uy quyền của Chúa Giê-su. Chúa Giê-su vui mừng nói cho mọi người biết: “Cả trong dân Israel, Ta cũng chẳng thấy lòng tin mạnh mẽ như vậy”. Và Chúa muốn mỗi chúng ta cùng hãy có đức tin như thế, rất khiêm nhượng, rất chân thành, nhưng xác tín mạnh mẽ.

Lòng tin mạnh mẽ bắt nguồn từ lòng khiêm nhượng sâu thẳm. Bao lâu còn để cho lòng mình vướng chút bụi kiêu căng, thì bấy lâu đức tin của mình còn non nớt, yếu kém.

Lòng khiêm nhượng chân thành của viên đại đội trưởng kia, phải là tâm tình của mỗi người khi rước Thánh Thể Chúa.

Ước gì mỗi người luôn nhớ lại lần “rước Chúa lần đầu”, để luôn rước Thánh Thể Chúa vào lòng khiêm nhượng, chân thành, tin tưởng, và rước Chúa vào với tâm hồn tinh tuyễn trong trắng.

Một ca viên đang trong tình trạng rối, đến lúc anh chị em mình rước lễ, thì cô cúi đầu thân thưa: “Lạy Chúa, xin hãy phán một Lời, hồn con sẽ an yên”. Và cô ấy vẫn tin rằng Chúa đang nói: “Chúa yêu con nhiều, Phuơng Trì ơi! Hãy tin tưởng Chúa luôn”.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình khiêm nhượng, chân thành yêu mến Chúa, dọn lòng tinh tuyễn để rước Chúa. Amen.

17/9 THỨ BA TUẦN 24 TN

1Cr 12,12-14.27-31a; Lc 7,11-17.

TRẺ OI! HÃY SỐNG LẠI NIỀM TIN CẬY MÊN CHÚA

“Hỡi thanh niên, Ta truyền cho người chỗi dậy”.

“Mẹ góa, con cô” đã là đau khổ lắm rồi. Thế mà, đời vẫn chưa yên. Hôm nay, đứa con cô phải xa rời Mẹ hiền yêu dấu, mà đi về với cát bụi hư vô. Ôi thôi, còn cảnh tình nào bi thương hơn nữa! Mẹ góa khóc con cô trên đường tiễn con về với bụi.

Chúa Giê-su chạnh lòng xót thương. Người đưa tay chạm vào áo quan và phán bảo: “Hỡi thanh niên, ta truyền cho người hãy chỗi dậy”. Thanh niên đã sống lại cười nói hân hoan.

Cái chết thể lý của một thanh niên giữa mùa đời đương rộn ràng sôi nổi, làm chúng ta liên tưởng đến cái chết tâm linh của một thế hệ trẻ thời nay, trong đó có con cái của các gia đình.

Có người nhận định: “Người trẻ thời đại duy vật này đang chết ba nhân đức đối thần là đức tin, đức cậy, đức mến. Bởi, họ quá tin quá cậy, quá để nặng lòng những thực tại trần gian: tiền bạc, danh vọng, thú vui chóng vánh. Số người trẻ bận tâm tới một Thiên Chúa đang sống, đang đồng hành, đang can thiệp vào chính cuộc đời của họ, là quá ít. Có người trẻ đang sống, đang đi, đang nói cười, nhưng là đang chết phần linh hồn”.

Nhận định ấy có hồ đồ lắm không? Nếu có, thì ước gì các cha mẹ cũng thông cảm cho ý tốt lành của một mối quan ngại chính đáng về tương lai của một thế hệ hậu duệ. Và ước gì các cha mẹ khiêm tốn nhận ra người nhà mình cũng chưa thật sự bảo đảm có sự sống phần linh hồn và cần tha thiết xin Chúa cứu sống.

Đến thăm một cha bạn làm chánh xứ, ông Tư hỏi cha: “Cha về đây năm năm rồi, điều gì làm cha vui nhất?”. Cha trả lời: “Niềm vui nhất của tôi là rất đông các bạn trẻ chưa có gia đình và các gia đình trẻ sốt sắng tham dự thánh lễ ngày thường”. Ông Tư nói: “Tạ ơn Chúa và chúc mừng cha. Chuyện hiếm có”.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình trẻ, cho người trẻ hôm nay Ơn tin cậy mến Chúa và sống lại thật về phần linh hồn Amen.

18/9 THỨ TU TUẦN 24 TN

1Cr 12,31-13,13; Lc 7,31-35.

ĐÙNG ĐỀ LỖI ĐIỆU VỚI TIN MỪNG

“Chúng tôi đã thối sáo mà các anh không nhảy múa, chúng tôi đã hát những điệu bi ai mà các anh không khóc”

Các kinh sư và Pharisiêu không nhìn nhận Đức Giê-su là Đáng phải đến, họ luôn tìm cách phủ nhận giá trị của Người, hoặc làm giảm ảnh hưởng, uy tín của Người trong dân chúng. Họ lợi dụng bản luật mà xét nét, mà bắt bẻ từng lời nói, cử chỉ của Người.

Theo họ, Đáng Thiên Sai phải sống như họ. Tin Mừng phải đúng nhịp điệu với họ thì mới là tin mừng, và họ mới tin.

Chúa Giê-su dùng lời thánh kinh mà quở trách tình trạng áu trĩ, chưa trưởng thành của họ. Tình trạng áu trĩ ấy do lòng kiêu căng, ích kỷ, xem mình là đúng và tất cả phải quy về mình. Em bé giànх cái kẹo, không sẻ chia cho ai. Tôi thối sáo, thì anh phải nhảy múa, mới là đồng tình với tôi. Tôi tham nhũng thì anh cũng phải biết kiểm chắc, mới là đồng chí quý mến của tôi. Tôi bất chính thì anh không được phép công chính mà tố cáo tôi! Tôi sao, anh vậy, tôi bậy, anh cũng phải theo! Hoá ra, con người ích kỷ áu trĩ luôn đòi người khác phải thoả hiệp, phải đồng điệu!

Tin Mừng mời gọi mỗi người hãy khiêm nhượng để trưởng thành. Người lớn tuổi, người làm lớn mà không khiêm nhượng quảng đại, thì cũng chưa trưởng thành. Lòng kiêu căng ích kỷ của ma quỷ, thế gian làm cho chúng ta không lớn nỗi thành người, và dẫn chúng ta xa khỏi Nước Thiên Chúa.

Thời nay, trào lưu tục hoá dẫn con người vào văn minh của sự chết, thế mà, con người ta đành bỏ Chúa mà chạy theo trần tục. Đức khiết tịnh tiền hôn nhân chẳng hạn, các bạn trẻ đang xem thường giá trị cái ngàn vàng, đã vậy, có bạn còn nói: “thà lỗi đạo còn hơn là bị chế nhạo lỗi thời”. Ước gì các gia đình không theo lời mời mọc của thế gian, mà đành lỗi điệu với Tin Mừng.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình quyết tâm từ bỏ cách sống bắt chính trần tục, để chỉ Sống Theo Lời Chúa dạy mà thôi. Amen.

19/9 THỨ NĂM TUẦN 24 TN

1Cr 15,1-11; Lc 7,36-50.

YÊU NHIỀU, ĐƯỢC THA THÚ NHIỀU

“Tôi bà rất nhiều mà đã được tha rồi, vì bà đã yêu mến nhiều”

Biết mình tội lỗi, biết mọi người xem thường mình, biết không ai đón nhận sẻ chia với mình, biết mình có thể rơi tình trạng buông xuôi thất vọng, và biết tình trạng thất vọng đưa vào cõi chết ngàn đời, ấy là cái “biết đáng trân trọng” của người thức tỉnh và lắng nghe tiếng của Chúa Thánh Thần từ cõi thâm sâu!

Vâng! Nhờ Thánh Thần thôi thúc mến yêu, tin tưởng, Người đàn bà tội lỗi đã can đảm, nhưng lặng lẽ đến với Chúa Giê-su giữa bao con mắt đời rẻ rúng, giữa bao lời phàm đắng cay.

Chúa Giê-su không nói lời nào, vẫn cứ thản nhiên để bà làm các việc vì yêu, vì tin của bà: Bà khóc nức nở, lấy tóc lau chân, hôn chân, xúc thuốc thơm... Bà đã làm việc của người tội tớ quý mến ông chủ của mình. Chúa Giê-su đã đọc được những nghĩ suy xấu xa thầm kín trong lòng những người biệt phái, Người lên tiếng trả lời bằng dụ ngôn chủ nợ có hai con nợ: nợ nhiều, được tha nhiều, vì yêu nhiều, được yêu nhiều!

Chúa biết rõ những điều sâu kín trong lòng người, còn con người, thì không bao giờ thấu tỏ! Vì thế, đừng xét đoán, đừng kết án ai, đừng xem thường ai, nhưng hãy cảm thông tha thứ!.

Lời Chúa mời gọi những ai tội lỗi hãy luôn lắng nghe tiếng yêu thương của Chúa đang réo gọi trong lòng. Chúa có lòng xót thương và khoan dung tha thứ cho tất cả những ai đến với Người vì tin tưởng và yêu mến Người. Yêu nhiều, sẽ được tha nhiều!

Ước gì mỗi người khiêm nhượng nhận ra tội lỗi nặng nề của mình, mà sám hối và đừng bao giờ buông xuôi thất vọng.

Các linh mục luôn sẵn sàng chờ đợi đón nhận những hối nhân. Vậy hãy can đảm đến với Chúa Giê-su nơi tòa hoà giải.

Lạy Chúa Giê-su, xin cho các gia đình mến yêu tin tưởng, sám hối và mau mắn xin ơn tha thứ, để sống vui bình an. Amen.

20/9 THỨ SÁU TUẦN 24 TN

1Cr 15,12-20; Lc 8,1-3.

SỐNG TIN MỪNG LÀ ĐÁP ĐỀN HỒNG ÂN

“Có mầy phụ nữ đi với Người và họ đã lấy của cải mình mà giúp Người”

Chúa Giê-su ra đi rao giảng Tin Mừng khắp nơi, Người không một mình đi, nhưng có các môn đệ và cả những người phụ nữ đạo đức. Trong số các người phụ nữ ấy, có bà Maria Madalena, người đã được Chúa Giê-su chữa lành bệnh và trừ bảy quỷ. (Bà Maria Madalena là người viếng mộ Chúa Giê-su từ sáng sớm, và là người nhận Tin Mừng Phục Sinh sớm nhất).

Chúa Giê-su mời gọi tất cả mọi người tham gia, cộng tác với Người trong sứ vụ Cứu Rỗi nhân loại. Ngài không ôm đồm cho riêng mình, nhưng san sẻ tình yêu, san sẻ sứ vụ cho mọi người.

Mỗi người đều nhận được biết bao ơn lành của Chúa, và việc đền đáp hồng ân đẹp ý Chúa nhất, đó là việc tham gia cộng tác với Chúa, làm chứng nhân cho Chúa trong ơn gọi, bậc sống của mình. Không ai được phép thoái thác. Thoái thác là vô ơn!

Lời Chúa còn cho biết lòng trân quý của Chúa đối với giới nữ, giới tính mà trong mắt con người vẫn thường xem là hạng thứ yếu, hèn mọn theo cách “Nhất nam viết hữu, thập nữ viết vô”.

Ước gì các cha mẹ luôn gẫm suy về sự bất toàn bất tài của mình, về khả năng hiểu biết hèn mọn vô dụng của mình, gẫm suy về tội lỗi bất xứng của mình, và từ đó, ngộ ra tất cả những gì gia đình mình đang có, đang được, đều là hồng ân Chúa ban.

Ước gì các gia đình luôn nhắc nhở nhau về bốn phận đền đáp ơn Chúa, là cộng tác với Chúa qua việc sống Lời Chúa và nên thánh giữa đời thường, là tham gia vào đời sống giáo hội, để xây dựng gia đình, cộng đoàn thành một cộng đoàn phụng vụ, cộng đoàn yêu thương hiệp nhất, và cộng đoàn Sống Tin Mừng.

Mỗi nhà đều có thể nói: “Gia đình tôi là Giáo Hội của Chúa”.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình nhận ra hồng ân Chúa, và đền hồng ân Chúa qua việc sống Tin Mừng yêu thương. Amen.

21/9 T.MÁT-THÊU, TÔNG ĐỒ, TÁC GIẢ TIN MỪNG **Ep 4,1-7.11-13; Mt 9,9-13.**

ĐÁP LẠI HỒNG ÂN “NGHĨA TỬ CỦA THIÊN CHÚA” **“Hãy theo Ta”. - Và ông ấy đứng dậy đi theo Người”**

Thánh Mat-thêu kể lại việc Chúa mời gọi ông và việc ông đáp lại lời mời. Thật kỳ diệu. Ông không cho biết động lực nào thôi thúc ông đáp trả chân thành và mau mắn như vậy, nhưng lại cho biết Chúa Giê-su đến nhà ông để dùng bữa. Nhiều người biệt phái phàn nàn, vì Chúa dùng bữa không đúng nơi, nơi không xứng đáng, nơi của những người thu thuế tội lỗi và gian ác.

Câu kết đoạn Tin Mừng, Chúa Giê-su nói: “Ta không đến để kêu gọi người công chính, nhưng kêu gọi người tội lỗi”.

Đó là ý định của Thiên Chúa Cha, ngang qua sứ vụ của Người.

Vâng! với người biệt phái, thì ông Mat-thêu là tội lỗi, nhà ông là nơi tội lỗi, nhưng với Chúa Giê-su thì đây chính xác là địa chỉ mà Người phải hiện diện, để tỏ bày lòng thương của Chúa Cha.

Chúa Giê-su đi đến đâu, xuất hiện nơi nào cũng đều do Chúa Thánh Thần hướng dẫn và những ai gặp gỡ Người, đều được ân sủng Chúa Thánh Thần tác động để đón nhận Người.

Ông Mat-thêu không tự khả năng mình, nhưng biết lắng nghe tiếng thôi thúc tự bên trong và mau mắn đáp lời đồng thuận.

Ước gì các gia đình vui mừng vì ơn gọi Tin vào Chúa Giê-su, đi theo Người và sống theo đường lối Người là Lời Tin Mừng.

Vui mừng, vì chính mỗi người cũng là kẻ tội lỗi, cũng mất ân sủng do tội nguyên tổ để lại nơi thân phận người, nhưng lại được thanh tẩy nhờ máu cứu chuộc của Chúa Giê-su.

Vui mừng vì được phục hồi ơn nghĩa tử của Thiên Chúa. Vui Mừng vì được chính Con Thiên Chúa dùng Lời hằng sống mà dạy bảo về Nước Thiên Chúa, và nhất là, vui mừng vì được tham dự bàn tiệc Thánh Thể Chúa Giê-su để hưởng sự sống đời đời.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình vui mừng vì hồng ân làm con Chúa, trong Chúa Giê-su, và đáp lại hồng ân, là biết xót thương, cầu nguyện, và giúp đỡ ai lạc lối sớm trở về với Chúa. Amen.

21/9 THỨ BẨY TUẦN 24 TN

1 Cr 15, 35-37. 42-49, Lc 8, 4-15

ĐÓN NHẬN LỜI CHÚA, TRỒ SINH HOA TRÁI

“Hạt rơi trong đất tốt, là những người giữ lấy lời và nhờ kiên nhẫn, họ sinh được hoa trái”

Lời Chúa Giê-su như hạt giống, Chúa Giê-su như hạt giống, mà Thiên Chúa gieo vào lòng đời, vào lòng người. Hạt giống bằng lòng hư thối đi vì khát khao mọc lên sinh hoa kết trái.

Lòng người như mảnh đất đủ loại: màu mỡ có, mà cằn khô, sỏi đá, gai góc cũng có. Thiên Chúa gieo hạt khắp mọi nơi. Hạt giống Giê-su thật hạnh phúc nhưng cũng đầy những bất hạnh.

Chúa muôn mảnh đất tâm hồn mỗi người nên tốt tươi màu mỡ, để hạt giống Giê-su nảy mầm sinh hoa kết trái là ơn cứu độ.

Ước gì các gia đình giúp nhau: biến lòng kiêu căng cứng cỏi thành khiêm nhường mềm mại; đốt sạch những gai góc ác tâm nhập nhằng chằng chịt, thành hồn nhiên, tinh tuyền, sáng sửa; cày xới cho tả tai mặt ruộng cầu an chai lì, cho tâm hồn tơi xốp những khao khát yêu thương, hiến dâng, phục vụ.

Không có mảnh ruộng đời nào tự nhiên mà tơi xốp, màu mỡ, nếu không có Chúa Thánh Thần như mưa như sương, làm mềm ra, như lửa thiêu đốt sạch điều nhơ bẩn. Vì thế, không ai có thể tự mình đón nhận và làm hạt giống Giê-su nén hoa trái, nếu không có tác động linh hoạt và hiệu quả của Chúa Thánh Thần.

Bởi vậy, ước gì các gia đình luôn cầu xin Chúa Thánh Thần phù trợ, để Người biến đổi mỗi người thành con người mới.

Hơn nữa, mỗi nhà phải là hạt giống mới, gieo vào lòng đời vì hy vọng phục sinh cho mình và cho mọi người. Thánh Phao-lo nói: “Việc kẻ chết sống lại cũng thế: gieo xuống trong mục nát, sống lại trong bất hủ. Gieo xuống trong hèn mạt, sống lại trong vinh quang. Gieo xuống trong yếu đuối, sống lại trong khoẻ mạnh. Gieo xuống là xác phàm, sống lại là xác thiêng”.

Lạy Chúa Giê-su, xin cho các gia đình lắng nghe, đón nhận và thực hành Lời Chúa dạy trong cuộc sống thường ngày. Amen.

22/9 CHÚA NHẬT 25 TN

Kn 2,12.17-20; Gc 3,16-4,3; Mc 9,30-37.

NGƯỜI PHỤC VỤ, ĐƯỢC HẠNH PHÚC TRƯỚC TIỀN

“Con Người sẽ bị nộp. Ai muốn làm lớn nhất, thì hãy tự làm người rốt hết”

Đây là lần thứ hai Chúa Giê-su loan báo cuộc thương khó, từ nạn và phục sinh của Người. Các môn đệ hầu như không ai hiểu gì, nhưng cũng không dám hỏi. Không biết các ông nghĩ gì, và có bận tâm hay không. Nhưng đoạn Tin Mừng tiếp theo thì cho biết là trong lòng các ông vẫn còn mơ màng một chỗ vị vọng trong vương triều Giê-su. “Đọc đằng, các ông bàn bạc tranh luận chuyện ai sẽ làm người lớn nhất”. Hóa ra, theo Chúa bấy lâu nay, mà các ông còn chưa buông bỏ được lòng ham chuộng hư danh thế tục, vẫn cứ để cho nó bành trướng quấy phá bất an.

Quả thực, lòng ham chuộng hư danh hão huyền luôn ẩn tàng trong mỗi chúng ta, không miễn trừ ai. Đã rất khó buông bỏ nó, lại còn có thể ngày càng đầy lên theo tuổi tác, theo chức vụ.

Ai cũng muốn có địa vị, có chức tước hơn người, muốn cầm người trong tay, muốn khiến người làm theo ý mình, muốn tất cả vinh dự quy về mình, muốn kẻ khác phục vụ mình...

Ngay trong gia đình, cha mẹ, vợ chồng, mà đôi khi cũng không nhận ra cái vinh dự phục vụ, lại phục vụ nhau cách miễn cưỡng. Tại sao vợ, chồng lại nghĩ mình phải làm đầy tớ cho nhau? Sao không có thể hiểu rằng vì yêu nhau mà mình có thể làm bất cứ điều gì cho nhau được vui lòng, vừa ý?

Bao lâu người nhà mình còn muốn được phục vụ, mà không phục vụ nhau chân thành, thì bấy lâu, gia đình ấy chưa có thể đạt đến đỉnh bình an, hạnh phúc. Chính người hết lòng phục vụ người khác, là người được bình an, hạnh phúc trước tiên! Chính người tận tình hy sinh dâng hiến cho vợ chồng, cho con cái, cho nhau, là người sống trong bình an đích thực của Chúa.

Lạy Chúa, xin tình yêu Chúa thôi thúc các gia đình luôn khiêm nhường, yêu thương, phục vụ nhau và mọi người. Amen.

23/9 THỨ HAI TUẦN 25 TN

Cn 3,27-34; Lc 8,16-18.

ĐỨC TIN CẬY MẾN PHẢI SÁNG ĐỂ CHIẾU SÁNG

“Đặt đèn trên giá đèn, để những ai đi vào đều thấy sự sáng”

Được Rửa tội, các Ki-tô Hữu Công Giáo được sống sự sống của Thiên Chúa, trong Đức Giê-su, và sống với Đức Giê-su.

Sự sống mới này là sự sống tràn đầy ánh sáng của chân lý, ánh sáng của tình thương, ánh sáng của một niềm hy vọng vĩnh cửu.

Mỗi người, mỗi nhà trở nên tạo vật mới, trở nên ánh sáng soi chiếu cho cuộc đời nhận thấy chân lý và tình thương của Chúa. Ánh sáng chân lý phải đi vào trong bóng tối mê muội. Ánh sáng tình thương phải đến tận cùng thế giới thù hận, ghen ghét, bất hòa, phải đi vào tất cả những ngõ ngách của đố kỵ, chia rẽ. Ánh sáng Tin Mừng phải xua tan những tin buồn của kiếp người.

Ước gì các gia đình luôn tạ ơn Chúa vì hồng ân đức tin, và nhận ra sứ mệnh của mình là phải sáng và phải chiếu sáng.

Đó là khát khao, là ước muôn, là thánh ý của Chúa. Chúa Giê-su nói: “Không ai thắp đèn rồi để dưới đáy thùng, nhưng đặt đèn trên giá đèn, để những ai đi vào đều thấy sự sáng”.

Một cụ già nhận định: “Thế giới hôm nay đầy ánh sáng, ánh sáng tự nhiên của ban ngày, và ánh sáng của đèn điện ban đêm, nhưng tâm hồn con người thì vẫn chìm trong bóng tối, vì tội lỗi, vì bất chính, vì phủ nhận sự hiện diện của Thiên Chúa, vì đặt niềm hy vọng vào vật chất, vì mê muội ham chuộng phù vân”.

Ước gì các cha mẹ luôn làm gương sáng trước tiên cho con cái về đức Tin, Cậy, Mến Chúa và lòng xót thương người.

Một bạn trẻ chia sẻ: “Con rất buồn vì bố con lâu nay ít đi lễ và không xưng tội rước lễ, mẹ con thì cứ trách móc và ghim gút mọi người. Bố xem thường mẹ, mẹ nói xấu bố trong nhà, ngoài đường. Và những chuyện linh tinh khác không đáng có!”

Cha mẹ ơi, có nghe được nỗi buồn chính đáng của con không?

Lạy Chúa, xin cho các gia đình lắng nghe và sống Lời Chúa, để giữ ngọn đèn gia đình mãi sáng đức tin, cậy, mến yêu. Amen.

24/9 THỨ BA TUẦN 25 TN

Cn 21,1-6.10-13; Lc 8,19-21.

LẮNG NGHE VÀ THỰC HÀNH LỜI CHÚA

“Mẹ và anh em Ta là những người nghe lời Thiên Chúa và đem ra thực hành”

Chúa Giê-su không phủ nhận tương quan máu mủ, huyết thống của gia đình trần gian, nhưng Người muốn giới thiệu cho chúng ta một gia đình mới, gia đình của Thiên Chúa. Mỗi chúng ta được vinh dự là thành viên trong gia đình Thiên Chúa, với tư cách là Con của Thiên Chúa, là anh em của Chúa Giê-su. Câu nói: “Mẹ và anh em Ta là những người nghe lời Thiên Chúa và đem ra thực hành” cho thấy Chúa Giê-su đã không hề hững với Mẹ Người, lại còn ca tụng Mẹ là người của Gia Đình Thiên Chúa vì Mẹ đã nghe lời Thiên Chúa, và thực hành Lời Thiên Chúa dạy, trong suốt đời của Mẹ.

Nhờ ân sủng Chúa qua các Bí tích Khai Tâm Ki-tô Giáo, mà mỗi chúng ta được là thành viên trong Gia Đình Thiên Chúa.

Ước gì các gia đình luôn tạ ơn Chúa, vì được gọi Thiên Chúa là Cha, và tất cả mọi người trong Giáo Hội đều là anh em trong cùng một Thánh Thần, trong cùng một Bửu Huyết cứu chuộc, trong cùng một Lời Hằng Sống, trong cùng một tấm bánh Thánh Thể, trong cùng một niềm hy vọng vĩnh cửu...

Niềm vui tạ ơn không chỉ là tâm tình xuyên suốt cuộc đời mỗi người, mỗi nhà, mà còn phải tỏ bày qua việc “nghe và thực hành Lời Đức Giê-su” mọi lúc, mọi nơi, trong mọi hoàn cảnh.

Giáo xứ là một gia đình. Nếu các gia đình trong giáo xứ cùng đồng lòng “lắng nghe và thực hiện Lời Chúa trong nhà mình, trong giáo họ, trong làng xóm, thì rõ là, tình huynh đệ hiệp nhất của Giáo xứ ấy thật đẹp lòng Chúa, và trở nên Lời chứng hùng hồn về một Thiên Chúa yêu thương, về một Gia Đình Thiên Chúa thật bình an và hạnh phúc ngay ở trần gian này.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình yêu mến Chúa Giê-su, lắng nghe và thực hiện lời dạy yêu thương của Người. Amen.

25/9 THỨ TU TUẦN 25 TN

Cn 30,5-9; Lc 9,1-6.

MÀU NHIỆM, HIỆP THÔNG VÀ SỨ VỤ

“Người sai các ông đi rao giảng nước Thiên Chúa và chữa lành bệnh nhân”

Các tông đồ được Chúa ban “sức mạnh và quyền năng trên mọi ma quỷ và ơn chữa lành được các bệnh tật”. Đây là hồng ân cao cả và rất riêng cho các Ngài. Chúa còn căn dặn các Ngài phải giữ lòng không để dính bén của cải, danh vọng, vật chất phù vân, để lòng đặt trọn niềm tin thác vào Chúa.

Rất vui mừng vì người công giáo Việt Nam có truyền thống tin tưởng quý mến các mục tử, là những người đã được Chúa tín nhiệm và ủy thác cho sứ mệnh Rao Giảng Nước Thiên Chúa và chăn dẫn đoàn chiên của Người. Ước gì các gia đình không chống đối, không chấp nhất những thiếu sót hàn có của các ngài, không chồng chất thêm gánh nặng cho các Ngài, nhưng rộng lượng, quý mến, cầu nguyện và giúp đỡ các Ngài luôn.

Mỗi người, mỗi nhà cũng được sẻ chia sứ vụ tông đồ trong Giáo Hội Chúa, và cũng được mời gọi buông bỏ những ham mê phù vân, để tin thác trọn tình vào Thiên Chúa quyền năng. Chính đời sống khiêm nhượng, khó nghèo, đơn sơ, chân thật của các gia đình, theo tinh thần của Tin Mừng, đã là một lời chứng hùng hồn về Nước Thiên Chúa. Vì thế, càng có nhiều con chiên ngoan sống Tin Mừng, giữ lề luật Chúa và Giáo Hội, thì các chủ chiên càng vui mừng và có tâm ý, còn thời gian dành cho chiên lạc.

Ước gì các gia đình luôn cộng tác đắc lực với các chủ chiên trong khả năng của mình. Điều mà mọi người mong đợi nơi Giáo Hội trong thế giới ngày nay, là sự hiệp nhất giữa các chủ chiên, sự hiệp nhất giữa các chủ chiên với mọi thành phần dân Chúa. Màu Nhiệm, Hiệp Thông và Sứ Vụ phải là đỉnh điểm của Giáo Hội, của tất cả những ai thuộc về Giáo Hội Chúa Ki-tô.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình tham gia xây dựng Giáo Hội, qua việc mến yêu, tuân phục, và cộng tác với các mục tử. Amen

26/9 THỨ NĂM TUẦN 25 TN

Gv 1,2-11; Lc 9,7-9.

LẮNG NGHE CHÚA THÁNH THẦN VÀ TRỞ VỀ

"Ông Gioan đã bị trâm chém đầu rồi, ông này là ai mà trâm nghe đòn làm những điều như thế".

Ông Gioan phản đối việc Vua Herode ngoại tình với bà Herodia là chị dâu của vua. Vì thế, nhân ngày sinh nhật của con gái, bà Herodia đã lên kịch bản để trừ khử ông Gioan, qua việc xin Vua thưởng cho con gái cái đầu của ông Gioan. Vua Herode đã ra lệnh chém đầu Gioan, đặt lên đĩa, dâng cho bà.

Lòng ông ray rứt, dằn vặt vì sự mê muội của mình, bởi ông biết Gioan là người công chính. Và hôm nay, nghe tin Chúa Giê-su với những việc kỳ diệu Người làm, ông nghĩ là hồn thiêng của ông Gioan sống lại báo oán. Và ông tìm cách gặp Người.

Ý muốn gặp Đức Giê-su của Herode, có thể là một thiện chí. Nhưng, điều quan trọng là thiện chí chân thành bao lâu, hay là để cho Sa-tan kiêu căng hướng dẫn ông từ thiện chí sang ác ý.

Ai cũng là tội nhân. Thiên Chúa biết rõ sự yêu hèn và tội lỗi của mỗi người. Người không bỏ kẻ có tội. Người luôn thương xót và gửi Chúa Thánh Thần đến soi sáng, để mỗi người khiêm tốn nhận ra lỗi tội và trở về với đường công chính.

Ước gì các gia đình luôn lắng nghe tiếng Chúa Thánh Thần thôi thúc, và chân thành hướng lòng về những điều thiện hảo.

Người cha dặn dò đứa con hư: "Con có nghe trong lòng con ray rứt và ngộ ra con đã bỏ Chúa, bỏ cha mẹ mà đi không? Nghe rồi thì nhớ đến Chúa luôn và nói: "Xin Chúa tha tội con. Xin Chúa giúp con trở về". Bởi tự sức con thì không thể. Cha mẹ cũng không thể làm gì hơn cho con, chỉ biết cầu nguyện".

Ước gì mỗi người mỗi nhà tìm gặp Chúa Giê-su nơi Lời Chúa, và thinh lặng đặt mình trước Thánh Thể Chúa, để nghe tiếng lòng mình thốn thức, và cảm nghiệm được tình Chúa yêu.

Lạy Chúa, xin cho các tội nhân trong các gia đình biết lắng nghe Chúa Thánh Thần và quyết tâm trở về với Chúa. Amen.

27/9 THỨ SÁU TUẦN 25 TN

Gv 3,1-11; Lc 9,18-22.

TIN ĐỨC KI-TÔ – HY SINH VÌ YÊU NHƯ NGƯỜI

“Thầy là Đáng Kitô của Thiên Chúa. Con Người phải chịu nhiều đau khổ”

Dân Do Thái mong đợi một con người được Thiên Chúa xức dầu làm vua giải thoát họ khỏi ách thống trị của Đế quốc Roma. Người được Thiên Chúa xức dầu ấy, gọi là Đáng Ki-tô.

Chúa Giê-su hỏi các tông đồ: “Phân các con, các con bảo Thầy là ai?”. Phê-rô trả lời rằng “Thầy là Đức Ki-tô của Thiên Chúa”.

Phê-rô vốn là ngư phủ, thì tài trí nào, học hiểu nào mà Phê-rô có thể trả lời chính xác như vậy?! Rõ là Thánh Thần của Thiên Chúa đã mở lòng, đã mạc khải cho Phê-rô theo ý của Chúa Cha!

Nhưng, biết các môn đệ hiểu về Đáng Ki-tô như người Do Thái, vì thế, Người nói: “Đáng Ki-tô phải chịu nhiều đau khổ”.

Vâng! Đáng Ki-tô của Thiên Chúa sẽ giải thoát con người khỏi ách nô lệ tội lỗi và xây dựng một Nước Thiên Chúa ở trần gian này, bằng cái chết và sống lại của Người.

Mỗi người mỗi nhà công giáo tin vào Chúa Giê-su Ki-tô, là tin Người giải thoát chúng ta khỏi án phạt phải chết muôn đời, tin Người cho chúng ta được sống lại, và sống đời đời trong Nước Người, nhờ Người đã khổ đau, đã chết và sống lại.

Thế thì ước gì các gia đình đừng xem Người như một ông chủ ngân hàng khi ta túng thiếu; như một bác sĩ khi ta bệnh hoạn, như một ông lớn để nhờ vả, chạy chọt tìm danh vọng chức tước. Cũng xin đừng làm cho thiên hạ hiểu sai về Người như vị thần, như ông tiên có phép màu, để rồi họ phải thất vọng.

Ông Tư hay nói: “Chúng mình đến với Chúa và cứ mãi cầu xin cho được chuyện thế gian danh lợi dục. Được mấy người nói với Chúa: “Lạy Chúa xin giúp con chừa bỏ tội lỗi”. Có phải chuyện bất chính thế gian vẫn còn hấp dẫn quá đấy không?”.

Lạy Chúa xin cho các gia đình tin cậy mến Chúa Ki-tô, cùng hy sinh vì yêu Chúa, yêu người, để được sống đời đời. Amen.

28/9 THỨ BẨY TUẦN 25 TN

Gv 11,9–12,8; Lc 9,43b-45.

HIẾN MẠNG MÌNH, CỨU MẠNG NGƯỜI.

“Con Người sẽ phải bị nộp”.

Chúa Giê-su báo trước cho các môn đệ biết rằng người sẽ phải bị nộp mạng vào tay người đời. Nghĩa là người đời sẽ bắt bớ, hành xử Người như một tội nhân, và hành hình cho đến chết.

Có ai dại dột để mình phải bị nộp mạng vào tay ai đâu. Thế thì, “sẽ phải bị nộp” có nghĩa là không bạo động, không kháng cự, không trốn chạy, nhưng bằng lòng để ai ấy làm gì thì làm.

Với con người, có thể xem tính cách ấy biểu hiện sự buông xuôi, nhưng với Thiên Chúa, thì lại là một điều huyền nhiệm.

Có thể các môn đệ đang suy nghĩ trong lòng rằng: đường đường là một Đáng Ki-tô được Thiên Chúa xức dầu làm vua, mà phải lâm lụy vào cảnh tình bi đát như thế sao. Nhưng không ai dám hỏi Người. Hắn là nơi Người, có điều gì huyền nhiệm!

Quả thực, trí khôn con người, vốn học hay hiểu biết của con người làm sao thấu được tư tưởng, ý định của Thiên Chúa. Chúa Giê-su biết điều ấy, nên Người bày tỏ dần dần cho các ông hiểu về màu nhiệm Nước Thiên Chúa nơi Người, Đáng mà các ông gọi là Ki-tô: Người đến trần gian để tự hiến mạng sống mình làm lễ tế đền tội thay cho nhân loại. Đó là thánh ý Thiên Chúa. Thánh ý ấy được thực hiện nơi Người, Con Thiên Chúa.

Vương quốc của Thiên Chúa sẽ dành cho những ai đi theo con đường của Người: tự nộp mạng mình để cứu mạng người. Bây giờ thì các ông chưa hiểu, nhưng khi mọi việc đã hoàn tất nơi Đức Ki-tô Phục Sinh, thì ân sủng Phục Sinh mở lòng họ ra, để hiểu: ai theo Chúa Giê-su cũng đều “phải nộp mạng mình để cứu mạng người” mới được sống lại và được sống đời đời.

Ước gì các gia đình công giáo luôn yêu nhau và hy sinh cho nhau, luôn yêu người và hy sinh cho người được vui được sống.

Lạy Chúa Ki-tô, Chúa đã hiến mạng Chúa, để cứu mạng con. Xin cho con hiến mạng con, để cứu mạng người. Amen.

29/9 CÁC TỔNG LÃNH THIÊN THẦN MICAEN, GAPRIEN VÀ RAPHAEN Đn 7, 9-10, 13-14, Ga 1, 47-51

MI-CA-EN, GAP-RI-EN VÀ RA-PHA-EN

“Các người sẽ thấy các thiên thần Chúa lên xuống trên Con Người”

“Micae, có nghĩa “Ai bằng Thiên Chúa” ám chỉ sự siêu việt của Thiên Chúa, được nói đến trong sách Đanien (10, 13-21) và trong sách Khải Huyền của Thánh Gioan (12,7) như vị chiến thắng ma quỷ. Thánh Micae đã chống lại thần dữ để bênh vực quyền tối cao của Thiên Chúa. Giáo Hội nhận thánh Micae như Đấng bảo trợ và tin rằng ngài vẫn dâng lời cầu nguyện của chúng ta lên ngai tòa Chúa.

Raphael, nghĩa là “Thiên Chúa chữa lành” hoặc “Thầy thuốc của Thiên Chúa”. Sách Tobia cho biết, chính ngài đã được Thiên Chúa sai đến giúp đỡ gia đình ông Tobit trong cơn hoạn nạn. Ngài xuất hiện để dẫn dắt con ông Tobit là Tobia qua những cuộc mạo hiểm dị thường mà sau cùng dẫn đến một kết quả thật tốt đẹp: Tobia kết hôn với Sarah, ông Tobit được chữa khỏi mù mắt và tài sản của gia đình ông được hồi phục.

Gabriel, có nghĩa là “Thiên Chúa là sức mạnh”, cũng còn được gọi là “Sứ thần truyền tin”, được gửi đến để báo tin Thiên Chúa can thiệp vào việc cứu rỗi nhân loại và đấng Messia sẽ đến thực hiện. Gabriel được gửi đến với ngôn sứ Danien (Dn 8, 16;9,21-27), với ông Giacaria và Đức Mẹ (Lc 1,11-38;8,16-27;9,21-27). Đây cũng là sứ thần đã nhiều lần hiện ra báo mộng cho Thánh Giuse”. (theo tinmung.net).

Chúng ta vui mừng tôn vinh Chúa, và cảm tạ các Thiên Thần, đã nêu gương cho chúng ta về sự tuân phục và thi hành ý Chúa

Lạy Chúa, trong thế giới đầy dẫy sự dữ hôm nay, chúng con tha thiết nguyện xin các Tổng Lãnh Thiên Thần gìn giữ các gia đình tin cậy mến Chúa, chữa lành các bệnh mê muội tâm hồn, và thêm sức bền vững chiến đấu chiến thắng các cám dỗ, để các gia đình trung thành tin cậy mến Chúa và yêu người. Amen.

29/9 CHÚA NHẬT 26 TN

Ds 11,25-29; Gc 5,1-6; Mc 9,38-43.45.47-48.

TÔN TRỌNG LUƠNG DÂN VÀ LÀM GUƠNG SÁNG

“Ai chẳng chống đối các con, là ủng hộ các con. Nếu tay con nên dịp tội cho con, hãy chặt tay đó đi”.

Có những người không theo Chúa Giê-su mà vẫn nhân danh Người mà trừ quỷ. Các môn đệ Chúa khó chịu. Nhưng Chúa bảo cứ để tự nhiên. Bởi không ai vừa nhân danh Chúa, lại vừa bôi bác, bài xích Chúa. Không chống đối, là ủng hộ. Không có thái độ nửa vời. Nóng ra nóng. Lạnh ra lạnh. Chúa không chấp nhận cách hâm hẩm. Đời sống đạo là một chọn lựa dứt khoát.

Sau hai biến cố 1954 và 1975, có thể nói, người công giáo không còn nhiều những giáo xứ toàn tòng co cụm quanh luỹ tre làng mìn. Chúa đã dẫn họ đi ra và ra đi đến khắp ngã đồi để xây dựng cuộc sống mới, tương quan mới. Vì thế, việc người công giáo sống chung với lương dân là ý định của Thiên Chúa, sống để làm chứng cho Tin Mừng Nước Chúa.

Có người sống đúng nghĩa “lương dân”, là lương thiện, tốt lành. Tưởng người có đạo Chúa tốt lành hơn họ, nhưng nếu người có đạo không sống Lời Chúa dạy, không tuân giữ lề luật Chúa thì chưa chắc đã nên gương sáng cho họ về sự công chính!

Lời Chúa muốn nhắc nhở các gia đình công giáo tôn trọng và trân quý giá trị của những người lương dân sống tốt lành, và nhắc nhở về bốn phận làm gương sáng đạo đức theo Tin Mừng của những người có đạo. Chúa Giê-su muốn các gia đình quyết liệt từ bỏ tội lỗi, vì tội lỗi không những làm hư mình đi, mà còn là gương xấu làm hư những người tốt lành lương thiện. Chúa nói: Nếu tay con nên dịp tội cho con, hãy chặt tay đó đi”.

Thánh vịnh 33 có câu: “Hãy giữ miệng lưỡi, đừng nói lời độc ác. Hãy ngậm môi cho khỏi thoát ra lời gian ngoa. Hãy tránh điều ác, và luôn làm điều thiện. Hãy tìm kiếm và theo đuổi bình an”

Lạy Chúa, xin cho các gia đình thuộc trọn về Chúa, tôn trọng mọi người, và sống công chính trước mặt mọi người. Amen.

30/9 THỨ HAI TUẦN 26 THUỜNG NIÊN.

G 1,6-22; Lc 9,46-50.

VÌ YÊU NGƯỜI, THU NHỎ MÌNH LẠI

“Kẻ nào bé nhở nhất trong tất cả các con, đó là người cao trọng nhất”

Ngay trong gia đình, giữa vợ chồng con cái, là những người đáng lý ra phải yêu thương nhau, nhường nhịn nhau nhiều nhất, thế mà đâu đó, cũng còn những vợ chồng cứ mãi hơn thua nhau. “Ông ấy chẳng nên trò trống gì, một tay em làm nên tất cả”. “Bà ấy chỉ có cái nói giỏi, bêu rêu bôi nhọ giỏi, phung phí giỏi”.

Ông Tư nói vui: “Tôi là đàn ông nên không dám nói xấu các bà. Tôi chỉ biết là có những ông chồng khư khư giữ quyền bính gia trưởng, mà không bao giờ chịu xuống nước lắng nghe lời vợ, lời con. Thói xấu từ đay nghiến đến quát tháo, rồi vú phu, vẫn còn nhan nhẫn ra đấy. Chồng như thế thì gọi là “chồng chất”, luôn chồng chất trên vai vợ những gánh nặng, luôn chồng chất trong lòng vợ những uất, oán hận... Và đến một lúc, khi cái lò xo kia không chịu nổi nữa, nó sẽ bung ra cho mọi người từ làng trên xuống xóm dưới biết cái khốn nạn của nhà mình”.

Bà Tư tiếp lời: “Đừng trách phụ nữ. Đó vẫn luôn là cách giải thoát của người chịu áp bức. Nhưng cũng không thiếu những mụ vợ lúc nào cũng muốn cầm chồng, cầm quyền, cầm tiền, cầm tất cả...đi đâu cũng rêu rao chồng mình chẳng ra gì. Giập cây nến của chồng, để cây nến của mình sáng hơn đấy sao?”

Một bạn trẻ than thở: “Cha mẹ không tôn trọng nhau, làm có cho con cái xem thường. Con là anh Hai, hỏng biết nói sao?”

Gia đình công giáo là một Hội Thánh Thu Nhỏ, nếu cũng cách sống ấy, thì không những mất bình an hạnh phúc gia đình, không làm gương sáng cho nhau, không truyền giáo cho ai được, mà còn làm ô danh đạo thánh Chúa, ô danh Chúa.

Lạy Chúa, xin Lời Chúa thẩm sâu vào tim óc, vào máu thịt mỗi người, để các gia đình học sống khiêm nhường, tôn trọng, yêu thương phục vụ. Vì yêu người, thu nhỏ mình lại. Amen.

LỜI DẪN BÀI HÁT: TẠ ƠN CHÚA – 50 NĂM GIÁO PHẬN PHAN THIẾT

Tháng 9 năm 2024

Sóng Theo Lời Chúa TV kính xin chúc mừng Giáo Phận Phan Thiết, vì hồng ân 50 năm thành lập Giáo Phận.

“Này là Con của mẹ. Ngày là Mẹ của Con. Và từ lúc ấy, người môn đệ đem Mẹ về nhà mình”.

Giáo phận đã chuẩn bị tâm hồn tạ ơn Chúa vì hồng ân 50 năm thành lập Giáo Phận từ năm 2020, với việc cụ thể sống trong niềm vui “Cùng Mẹ Maria: Đón Nhận, Hiệp Thông, và Loan Báo Tin Mừng”.

Cả đoàn chiên Giáo Phận đã hướng về Mẹ Ta-pao, và sẽ cùng hành hương về bên Mẹ để cử hành lễ tạ ơn long trọng vào ngày 19 và 20 tháng 9 này.

Xin cùng Giáo Phận Phan Thiết hát lên lời tạ ơn:

Xin tạ ơn Chúa, tạ ơn Chúa Giê-su, Người đã yêu thương trao gửi đoàn con trong tay Mẹ, để đoàn con cùng Mẹ đón nhận hồng ân đức tin, sống vui hiệp thông huynh đệ và làm chứng cho Tin Mừng. Năm mươi năm tràn muôn ân phúc. Năm mươi năm vàng bông lúa xinh. Năm mươi năm chung một mối tình. Năm mươi năm an bình, hạnh phúc.

Tạ ơn Chúa. Alleluia. Amen.

TẠ ƠN CHÚA 50 NĂM GIÁO PHẬN PHAN THIẾT

Imprimatur: ĐGM Giuse Đỗ Mạnh Hùng, 2020

ST : PM. Cao Huy Hoàng TB : Thu Hoài

ĐK. Xin tạ ơn Chúa, tạ ơn Chúa Giê-su, Người đã yêu thương trao gửi đoàn con trong tay Mẹ, để đoàn con cùng Mẹ đón nhận hồng ân đức tin, sống vui hiệp thông huynh đệ và làm chứng cho Tin Mừng.

Pk1. Đã năm mươi năm, Giáo Phận tràn muôn phúc ân, tin cậy mến Chúa vô ngần, yêu thương nhau trong một tình thân. Nhờ Mẹ Thiên Chúa đoái thương phù giúp ân cần, lắng nghe lời khấn chân thành, Mẹ xin Chúa ban muôn hồng ân.

PK2. Đã năm mươi năm Giáo Phận vàng bông lúa xinh, muôn người chan chứa ân tình, tôn vinh Cha nhân từ uy linh. Nhờ Mẹ Thiên Chúa, lắng nghe nguyện ước tỏ bày, khấn thay cầu giúp đêm ngày, ngàn bông lúa ngát hương trời mây.

Pk3. Khúc ca tri ân Giáo Phận một lòng kính dâng, thông hiệp trong Chúa Thánh Thần, tôn vinh Cha muôn đời khoan nhân. Hoà vang tiếng hát chúc vinh Mẹ Chúa Thiên Đình, chúc vinh Mẹ chúa chan tình hằng cứu giúp những ai cầu xin.

MỘT XU

Tay con nắm cả phù vân
Hóa ra một mớ bụi trần bay bay
Có gì nắm được trong tay
Nếu không nắm lấy chính Ngài, Giê-su

Kho tàng châu báu thiên thu
Mỗi ngày bỏ ống một xu hiền lành
Một xu tin tưởng chân thành
Một xu bác ái để dành muôn sau

Ai ai cũng muốn làm giàu
Mà quên tích trữ ân sâu nghĩa dày
Quên đồng tiền lẻ trao tay
Quên lời an ủi những ngày bi thương

Quên dốc đá, quên con đường
Quên người đau khổ đoạn trường, gian truân

Quên Thánh Giá, quên hiến dâng
Chỉ còn một nhớ, riêng phần mình thôi

Lúc chia tay cả sự đời
Mới hay khôn dại rõ thời về ai
Thời gian chẳng ngắn chẳng dài
Đủ ta bỏ ống mỗi ngày một xu

Một xu yêu mến Giê-su
Sông theo lời dạy thiên thu an bình
Một xu bác ái chân tình
Yêu thương, giúp đỡ, hy sinh cho người

Tuổi đời nay đã sáu mươi
Chưa từng ký cóp cho đời mai sau
Chúa ơi! Còn mấy nůa đâu
Xin cho con biết làm giàu...một xu...

Hương Nam, 02-8-2013

NHỚ XUẨA

Khi khốn khó chạy xin ăn từng bữa
Lúc giàu sang thì đóng cửa kín bưng
Tống người hành khất, xua đuổi người dung
Mặc ai chết vệ đường, khu ổ chuột

Bước ra đường mùi nước hoa thơm nức
Nhìn mọi người bực bội những tanh hôi
 Xiêm y lộng lẫy trang sức rạng ngời
Tránh cho xa bao hạng người nhơ nhớp

Còn là tôi của một thời xa trước?
Một chén củ nần bữa được, bữa không
Trống trước, trống sau chòi lá giữa đồng
Ai nhìn thấy cũng chạnh lòng thương xót

Sao có thể nín thinh lời dịu ngọt
Với tha nhân đang than khóc quanh tôi
 Sao có thể chôn đi của hụ đời
Không chia sẻ cho người người được sống

Nhớ xưa nhé, mình đã từng lãnh nhận
Giờ cho đi đúng một lẽ công bằng
 Chưa nói gì bác ái với từ nhân
Sao cứ để lòng tham giam cầm mãi

Nhớ xưa nhé, và hãy mau nhìn lại
Nếu Chúa không thương đoái nữa thì sao
 Nội đêm nay Ngài bảo đến đây nào
Dám trái lệnh Đấng Chí Cao tuyên phán?

Xin cho con chút thời gian ngắn hạn
Biết từ thôi bu bám của phù vân
Biết cho đi mà chẳng chút ngại ngần
Để tạ lỗi, đáp hồng ân.... Chúa đợi

Huong Nam, 30-7-2013

**HƯỚNG TÓI
MỘT HỘI THÁNH HIỆP HÀNH
Hiệp Thông – Tham Gia – Sứ Vụ**

Mời nghe ở link:

<https://www.youtube.com/channel/UCZoH842rgvrgdUuoIXXdKfw>
hoặc vào Google, đánh chữ: Sông Theo Lời Chúa TV

PM. CAO HUY HOÀNG

THÁNG 09-2024

0989774007

pmcaohuyhoang@yahoo.com

pmcaohuyhoang@gmail.com